

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 5
мај 2014.
година LIV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 5
мај 2014.
година LIV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Лазар Крстић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стипична мишљења
за примену финансијских процеса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

<p>Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs</p>

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2014 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман промета моторних возила уз накнаду у случају ако су моторна возила била отпремљена са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, па се, по основу продаје од стране лица са седиштем на територији АПКМ лицу са седиштем на територији Републике ван АПКМ, допремају са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ 15

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза обрачунатог од стране претходног учесника у промету, односно плаћеног приликом увоза добра – моторног возила Nissan Navara? 17
 2. Порески третман промета услуга преноћишта у објекту који је разврстан као конак – преноћиште 19
-

-
3. Порески третман промета добра – наставног средства
Комплет за рачунарски интерфејс, које се користи за
наставни предмет Техничко и информатичко образовање
у седмом и осмом разреду основне школе, а које је од стране
Министарства просвете, науке и технолошког развоја
одобрено за употребу од школске 2014/2015. године 21
 4. Порески третман новчаних средстава која надлежно
министарство, на основу уговора о суфинансирању програма
управљања заштићеним подручјима, додељује обвезнику
ПДВ – управљачу заштићеног подручја на име послова
управљања тим подручјем 22
 5. Да ли обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од
стране претходних учесника у промету за промет добара
и услуга које набавља у циљу адаптације закупљеног
пословног простора, који ће користити за обављање
угоститељске делатности, одбије као претходни порез? . . . 25
 6. Порески третман промета консултантских услуга који
домаћем привредном друштву врши страно привредено
друштво из Македоније 27
 7. Порески третман промета услуга који обвезник ПДВ врши
у слободној зони обвезнику ПДВ – кориснику слободне
зоне, а за које би обвезник ПДВ – корисник слободне зоне
имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге
набављао за потребе обављања делатности ван слободне
зоне, као и промета услуга давања у закуп пословног
простора у слободној зони који обвезник ПДВ врши лицу
које није обвезник ПДВ 29
-

-
8. Порески третман испоруке авио горива намењеног непосредним потребама домаћих летилица које се претежно користе, уз накнаду, у међународном ваздушном саобраћају, као и потребама страних летилица које користе нерезидентна предузећа 31
9. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара или услуга из области грађевинарства у случају ако инвеститор – обвезник ПДВ, односно инвеститор – лице из члана 9. став 1. Закона, закључи уговор о грађењу са више обвезника ПДВ – извођача радова?..... 34
10. Порески третман набавке добара у иностранству коју врши обвезник ПДВ на основу уговора названог уговором о комисианој куповини добара закљученог са лицем са територије Републике Србије, а која обвезник ПДВ увезе и испоручи у Републици Србији лицу са којим има закључен уговор 37
11. Порески третман преноса без накнаде дела имовине који изврши обвезник ПДВ – Институт „Михајло Пупин“ д.о.о. привредном друштву „Идворске лабораторије“ д.о.о. Београд, при чему је део предметне опреме набављен из средстава донације ЕУ, а део је постојећа опрема Института 40
12. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши Амбасади Ирске у Атини 42
-

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Признавање овереног превода потврде о резидентности на обрасцу који прописује надлежни орган Руске Федерације за потребе обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента – резидента Руске Федерације 45
2. Да ли обвезник има могућност коришћења пореског кредита по основу пореза по одбитку плаћеног у другој држави у случају када је обвезник – резидентно правно лице извршило продају лиценци купцу – нерезидентном правном лицу (резиденту Републике Грчке), а купац, према прописима Републике Грчке, обрачунао, обуставио и уплатио (Републици Грчкој) порез по одбитку? 48

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли основица пореза на имовину може да се умањи по основу положаја стана у објекту (на пример, сутерен), присутности и степену влаге у зидовима, висини просторија у стану, распореду простора унутар стана, чињеници да ли су инсталације водовода и грејања постављене видљиво или су укопане у зидове, присутности буке, уређености простора око зграде у којој се стан налази и сл? 51
 2. Да ли постоји законски основ за ослобођење од пореза на имовину уколико објекат који је од надлежног органа проглашен културним или историјским спомеником или његов посебни део користи синдикат? 53
-

-
3. Да ли постоји законски основ да се умањи вредност непокретности која чини основицу пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, из разлога што на земљишту које је предмет опорезивања није могућа изградња новог објекта, с обзиром да се на том земљишту налази објекат који је културно добро – споменик културе, као и основ за умањење вредности објекта као предмета опорезивања – који је споменик културе, а користи се за становање, из разлога што је забрањена промена његове спратности и било каква грађевинска интервенција у смислу његове доградње, надградње и преградње? 56
 4. Порески третман преноса непокретности – објеката Републици Србији у јавну својину који врши привредно друштво по основу правног посла – уговора о вансудском поравнању, на име финансирања изградње тих објеката од стране Републике Србије. 57
 5. Порески третман преноса уз накнаду права својине на неизграђеном грађевинском земљишту који врши јединица локалне самоуправе. 59
 6. Утврђивање пореза на имовину за 2014. годину физичком лицу које не остварује приходе од самосталне делатности. 62
 7. Шта представља основицу пореза на имовину за 2014. годину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици локалне самоуправе која није донела и објавила акт о зонама до 30. новембра 2013. године? 64
-

-
8. Кома се подноси пореска пријава за утврђивање пореза на имовину на непокретност? 67
9. Третман раскида уговора о купопродаји непокретности са становишта пореза на пренос апсолутних права..... 68
10. Да ли је Национална служба за запошљавање обвезник пореза на имовину за 2014. годину на непокретности које користи, а које нису у јавној својини? 69
11. а) Да ли је обвезник пореза на имовину дужан да органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази поднесе пореску пријаву и за имовину за коју испуњава услове за пореско ослобођење? 73
- б) Да ли су цркве и верске заједнице обвезник пореза на имовину? 73
12. Утврђивање основице пореза на имовину за 2014. годину за обвезника који води пословне књиге и који вредност непокретности у пословним књигама исказује по методу фер вредности, као и за обвезника који вредност непокретности у пословним књигама не исказује по методу фер вредности..... 78
13. а) Када су предмет опорезивања порезом на имовину право својине на земљишту површине преко 10 ари и право својине на објекту изграђеном на том земљишту, па се оствари право на пореско ослобођење за површину земљишта под тим објектом, тако да је разлика између укупне површине земљишта и површине земљишта под објектом мања од 10 ари, шта је у том случају предмет опорезивања?..... 81
-

-
- б) Ко је обвезник пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства и да ли физичко лице које је обвезник тог пореза плаћа порез на имовину на објекте за примарну пољопривредну производњу? 81
- в) Када основицу пореза на имовину обвезника који води пословне књиге чини фер вредност непокретности, да ли обвезник уз пореску пријаву доставља доказе о утврђеној пореској основици? 81
- г) Шта се сматра складишним објектима обвезника и шта чини основицу пореза на имовину за те непокретности? ... 81
14. Да ли има законског основа да се применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину оствари право на ослобођење од пореза на имовину за зграду – културно добро, које је саставни део просторно-историјске целине, а која се користи као пословна зграда пореског обвезника – привредног друштва? 87
15. Како се утврђује основица пореза на имовину за 2014. годину за непокретност за коју је обвезнику пореза на имовину – привредном друштву пореска обавеза настала у току 2014. године? 89

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Годишњи порез на доходак грађана за 2013. годину 91
-

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли обвезник има право на ослобођење од пореза на регистровано оружје – за оружје чији је нестанак пријављен надлежном органу? 99

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Ко је надлежан да одлучује по правним лековима уложеним против пореских управних аката које донесе јединица локалне самоуправе у пореском поступку за изворне јавне приходе? 101

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Да ли порески обвезник може стећи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга уколико главни порески дуг и текуће обавезе плати након 31. јануара 2013. године? 103
 2. Да ли порески обвезник који током периода мировања главног пореског дуга престане да измирује своје текуће обавезе може поново да стекне права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза? 104
-

-
3. Да ли надлежни порески орган по службеној дужности врши отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање након уплате којом је измирен главни порески дуг у целости? . . 106

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли је, у складу са Међународним рачуноводственим стандардом (МРС) 18 – Приходи, као једним од МСФИ који примењују пословне банке, накнада за обраду кредитног захтева исправно призната као приход од камата који се разграничава на период трајања кредита коришћењем ефективне каматне стопе? 109

РЕВИЗИЈА

1. а) Да ли ревизију у Републици Србији може да обавља друштво за ревизију у којем је оснивач, односно власник 100% удела у капиталу друштво за ревизију из државе чланице Европске уније? 113
-

-
- б) Да ли је до датума пријема Републике Србије у Европску унију одложена примена свих одредби чланова Закона о ревизији које се односе на ревизорска друштва држава чланица ЕУ?..... 113
- в) Шта се подразумева под „чланом органа управљања“ из чл. 11. ст. 1. тач. 2) Закона, као и да ли друштво за ревизију може да има два директора, од којих је један лиценцирани овлашћени ревизор, а други ревизор државе чланице? 113
- г) Да ли друштво за ревизију може, пре добијања дозволе Министарства финансија за обављање ревизије, да се региструје у Агенцији за привредне регистре са претежном делатношћу под шифром 6920 и са пословним именом које садржи реч „ревизија“? 113
- д) Да ли се приликом подношења захтева за издавање дозволе за обављање послова ревизије, који друштво намерава да поднесе до краја јуна 2014. године, примењује члан 18. Закона који регулише најнижи износ осигурања од одговорности? 113
-

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у мају 2014. године 117

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман промета моторних возила уз накнаду у случају ако су моторна возила била отпремљена са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, па се, по основу продаје од стране лица са седиштем на територији АПКМ лицу са седиштем на територији Републике ван АПКМ, допремају са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-84/2014-01 од 5.5.2014. год.)

Промет моторних возила, који се врши уз накнаду, предмет је опорезивања ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: ЗПДВ) или порезом на пренос апсолутних права у складу са Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: ЗПИ). С тим у вези, ако су у конкретном случају моторна возила била отпремљена са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, па се, по основу продаје од стране лица са седиштем на територији АПКМ лицу са седиштем на територији Републике ван АПКМ, допремају са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са ЗПДВ и Уредбом о извршавању

Закона о порезу на додату вредност на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244 („Сл. гласник РС“, бр. 111/13, у даљем тексту: Уредба). Међутим, ако предметна моторна возила нису била отпремљена на територију АПКМ, на промет тих моторних возила ПДВ се не обрачунава и не плаћа, већ се предметни промет опорезује у складу са ЗПИ.

Према одредби члана 61. ЗПДВ, Влада Републике Србије ће уредити извршавање овог закона на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244.

Одредбом члана 2. став 1. Уредбе прописано је да се на промет добара и услуга који обвезници ПДВ врше са територије Републике Србије ван територије АПКМ (у даљем тексту: Република ван АПКМ) на територију АПКМ, као и на промет који се врши са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ, примењује Закон, прописи донети на основу Закона и ова уредба.

Према одредби члана 4. Уредбе, на промет добара која се допремају са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом.

Отпремање, односно допремање добара из чл. 3. и 4. ове уредбе врши се у складу са важећим прописима (члан 5. Уредбе).

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза обрачунаог од стране претходног учесника у промету, односно плаћеног приликом увоза добра – моторног возила Nissan Navara?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00189/2014-04 од 29.5.2014. год.)

Обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунаог од стране претходног учесника у промету, односно ПДВ плаћен приликом увоза добра – моторног возила Nissan Navara, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, односно документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза), као и да предметно добро користи или да ће га користити за обављање делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза (за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак

претходног пореза да је извршен у Републици Србији). Наиме, реч је о возилу које је, према потврди Агенције за безбедност саобраћаја број 221-335-00-07279/2013-05 од 8.4.2014. године, у складу са међународним Споразумом о усвајању једнообразних техничких прописа за возила са точковима, опрему и делове који могу бити уграђени и/или коришћени на возилима са точковима и условима за узајамно признавање додељених хомологација – Женева 16. октобар 1995. године, класификовано као теретно моторно возило (N1), а не као путнички аутомобил.

Сагласно одредби члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон), право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог

члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

У складу са одредбом става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби става 6. истог члана Закона, обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.

У складу са одредбом члана 29. став 1. тачка 1) Закона, обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, јахти, чамаца и ваздухоплова, објеката за смештај тих добара, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, као и изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга, које су повезане са коришћењем ових превозних средстава.

Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, обвезник има право на одбитак претходног пореза ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности:

1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара;

2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

2. Порески третман промета услуга преноћишта у објекту који је разврстан као конак – преноћиште

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-141/2014-04 од 29.5.2014. год.)

Промет услуга преноћишта у хотелима, мотелима и камповима, који су разврстани у категорије у складу са прописима

којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима, опорезује се по посебној стопи ПДВ од 10%, док се промет услуга преноћишта у осталим објектима, укључујући и објекат разврстан као конак – преноћиште, опорезују по општој стопи ПДВ од 20%.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 11) Закона, по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се промет услуга смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13) прописано је да се услугом смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима, у смислу члана 23. став 2. тачка 11) Закона, сматра услуга преноћишта у хотелима, мотелима и камповима, који су разврстани у категорије у складу са прописима којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима.

3. Порески третман промета добра – наставног средства Комплет за рачунарски интерфејс, које се користи за наставни предмет Техничко и информатичко образовање у седмом и осмом разреду основне школе, а које је од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја одобрено за употребу од школске 2014/2015. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-543/2014-04 од 21.5.2014. год.)

На промет добра – наставног средства Комплет за рачунарски интерфејс, које се користи за наставни предмет Техничко и информатичко образовање у седмом и осмом разреду основне школе, а које је од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја, решењем број: 650-02-383/2013-06 од 30.12.2013. године, одобрено за употребу од школске 2014/2015. године, ПДВ се обрачунава по посебној стопи од 10%. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20% (члан 23. став 1. Закона).

Одредбом става 2. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет уџбеника и наставних средстава.

Према одредби члана 7. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13, у даљем тексту: Правилник), наставним средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 7) Закона, сматрају се лектира, збирке задатака, приручници и практикуми, речници, школски глобуси и школске зидне карте, географски и историјски атласи, дијапозитиви, графички прикази (графофолије, схеме, скице и сл.), ако су, у складу са Законом о уџбеницима, одобрени за употребу у основној и средњој школи.

Издавач, односно продавац наставних средстава из става 1. овог члана дужан је да обезбеди доказ на основу којег је наставно средство одобрено за употребу у основној и средњој школи (став 3. истог члана Правилника).

4. Порески третман новчаних средстава која надлежно министарство, на основу уговора о суфинансирању програма управљања заштићеним подручјима, додељује обвезнику ПДВ – управљачу заштићеног подручја на име послова управљања тим подручјем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-76/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара или услуга дужан је да по том основу обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин. Основицу за обрачунавање ПДВ чини износ накнаде коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за тај промет од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући и субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ. С тим у вези, када надлежно министарство, на основу уговора о суфинансирању програма управљања заштићеним подручјима, додељује обвезнику ПДВ – управљачу

заштићеног подручја новчана средства на име послова управљања заштићеним подручјем (субвенције), предметна новчана средства представљају накнаду или део накнаде за промет услуга који обвезник ПДВ – управљач заштићеног подручја врши у оквиру управљања заштићеним подручјем (као што су чување, одржавање и презентација заштићених подручја, управљање посетиоцима, праћење и унапређење стања заштићених подручја, уређење простора и обезбеђивање одрживог коришћења природних ресурса и сл.), што значи да се износ предметних средстава, у који није укључен ПДВ, урачунава у основицу за обрачунавање ПДВ за промет предметних услуга.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“ бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 67. став 2. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10, у даљем тексту: Закон о заштити природе), заштићеним подручјем управља правно лице (у даљем тексту: управљач), које испуњава стручне, кадровске и

организационе услове за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја.

Изузетно од става 2. овог члана, управљач може бити предузетник и/или физичко лице уколико се ради о заштићеном подручју мале површине и већинском приватном власништву на непокретностима (став 3. истог члана Закона о заштити природе).

Према одредби члана 67. став 4. Закона о заштити природе, управљач се одређује/именује актом о проглашењу.

Одредбом члана 67. став 5. Закона о заштити природе прописано је да орган надлежан за доношење акта о проглашењу може за потребе управљања једним или више заштићених подручја основати јавно предузеће, јавну установу или привредно друштво.

Према одредбама члана 69. став 1. Закона о заштити природе, финансирање заштићеног подручја обезбеђује се из:

- 1) средстава буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
- 2) средстава Фонда за заштиту животне средине;
- 3) накнада за коришћење заштићеног подручја;
- 4) прихода остварених у обављању делатности и управљања заштићеним подручјем;

5) средстава обезбеђених за реализацију програма, планова и пројеката у области заштите природе;

6) донација, поклона и помоћи;

7) других извора у складу са законом.

Средства из става 1. овог члана могу се користити за намене утврђене овим и другим законом (став 2. истог члана Закона о заштити природе).

Одредбама члана 69. став 3. Закона о заштити природе прописано је да се средства буџета из става 1. тачка 1) овог члана првенствено користе за финансирање радова и других трошкова на:

- 1) чувању, одржавању и презентацији заштићених подручја (успостављање, опремање и обука чуварских служби,

обележавање, одржавање унутрашњег реда, медијско и друго јавно приказивање вредности, санација деградираних површина, управљање отпадом, развој информационог система и друго);

2) управљању посетиоцима (изградња улазних станица, едукативних и визиторских центара, штампање материјала намењених посетиоцима и друго);

3) регулисању имовинско-правних односа (откуп или замена земљишта, накнада власницима и корисницима непокретности за ускраћивање и ограничавање права коришћења, нанету штету или друге трошкове које имају у вези заштите);

4) праћењу и унапређењу стања заштићених подручја (мониторинг, реинтродукција, рекултивација и друго);

5) уређењу простора и одрживом коришћењу природних ресурса (програми, планови и пројекти развоја екотуризма, органске пољопривреде и друго).

5. Да ли обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга које набавља у циљу адаптације закупљеног пословног простора, који ће користити за обављање угоститељске делатности, одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-37/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Обвезник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет добара и услуга, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ), као и да предметна добра и услуге користи или да ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење

са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. С тим у вези, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга које набавља у циљу адаптације закупљеног пословног простора, који ће користити за обављање угоститељске делатности, одбије као претходни порез, под условом да поседује прописану документацију.

Поред тога, Министарство финансија указује да за улагања у сопствени, односно закупљени објекат за вршење делатности одређена у складу са чланом 32. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) и одредбама Правилника о утврђивању опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте, начину спровођења исправке одбитка претходног пореза и начину утврђивања дела претходног пореза за који накнадно може да се оствари право на одбитак, за опрему и објекте за вршење делатности и улагања у објекте („Сл. гласник РС“, бр. 120/12), обвезник ПДВ је дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

6. Порески третман промета консултантских услуга који домаћем привредном друштву врши страном привреденом друштвом из Македоније

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-108/2014-04 од 19.5.2014. год.)

1. Између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Македоније закључен је уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину

(„Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 5/96, у даљем тексту: Уговор), који се примењује од 1. јануара 1998. године. Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Македоније.

Одредбом члана 2. став 3. Уговора предвиђено је да су порези на које се примењује овај уговор у Југославији: порез на добит, порез на доходак, порез на имовину и порез на приход од међународног саобраћаја (у даљем тексту: „југословенски порез“).

С тим у вези, Уговор се не примењује у области индиректног опорезивања, у конкретном случају код опорезивања промета консултантских услуга порезом на додату вредност.

2. Када страном привредно друштво, тј. привредно друштво које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу преко које пружа услуге, врши промет консултантских услуга домаћем привредном друштву (у конкретном случају, обвезнику ПДВ – „Телеком Србија“ а.д. Београд), местом промета предметних услуга сматра се Република Србија, с обзиром да се ради о услугама чије се место промета утврђује према месту у којем прималац услуге има седиште, односно пребивалиште. С тим у вези, промет предметних услуга предмет је опорезивања ПДВ у Републици Србији, а обавезу обрачунавања ПДВ за тај промет има порески дужник – порески пуномоћник страног привредног друштва или прималац услуга. Наиме, ако је страном привредно друштво одредило пореског пуномоћника у Републици Србији, порески дужник за промет консултантских услуга је порески пуномоћник, а ако страном привредно друштво није одредило пореског пуномоћника, порески дужник за промет наведених услуга је прималац тих услуга (у конкретном случају, обвезник ПДВ – „Телеком Србија“ а.д. Београд).

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и

108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбама члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона прописано је да је порески дужник, у смислу овог закона, порески пуномоћник кога одреди страном лице које у Републици нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, а које обавља промет добара и услуга у Републици, односно прималац добара и услуга, ако страном лице из тачке 2) овог става не одреди пореског пуномоћника.

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Одредбом члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга.

7. Порески третман промета услуга који обвезник ПДВ врши у слободној зони обвезнику ПДВ – кориснику слободне зоне, а за које би обвезник ПДВ – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне, као и промета услуга

давања у закуп пословног простора у слободној зони који обвезник ПДВ врши лицу које није обвезник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-136/2013-04 од 19.5.2014. год.)

На промет услуга који обвезник ПДВ врши у слободној зони обвезнику ПДВ – кориснику слободне зоне, а за које би обвезник ПДВ – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ уз испуњење прописаних услова. Обвезник ПДВ који врши предметни промет и који је порески дужник за тај промет, може да оствари предметно пореско ослобођење ако поседује документ предузећа које управља слободном зоном којим се потврђује да између тог предузећа и корисника слободне зоне – примаоца услуга постоји важећи уговор о коришћењу слободне зоне, рачун обвезника који врши промет услуга у слободној зони кориснику слободне зоне – примаоцу услуга и изјаву корисника зоне да се ради о услугама за које би обвезник – прималац услуга имао право на одбитак претходног пореза када би те услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

Међутим, на промет услуга давања у закуп пословног простора у слободној зони који обвезник ПДВ врши лицу које није обвезник ПДВ, ПДВ се обрачунава и плаћа на прописани начин, с обзиром на то да ово лице не би имало право на одбитак претходног пореза када би предметну услугу набављало ради обављања делатности ван слободне зоне.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које

порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 5) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на унос добара у слободну зону, превозне и друге услуге корисницима слободних зона које су непосредно повезане са тим уносом и промет добара и услуга у слободној зони, за које би обвезник – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би та добра или услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

Одредбом члана 8. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12) прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 5) Закона, за промет добара и услуга у слободној зони, обвезник који врши промет добара и услуга може да оствари ако поседује:

1) документ предузећа (које управља слободном зоном) којим се потврђује да између тог предузећа и корисника слободне зоне – примаоца добара, односно услуга постоји важећи уговор о коришћењу слободне зоне;

2) рачун обвезника који врши промет добара и услуга у слободној зони кориснику слободне зоне – примаоцу добара, односно услуга;

3) изјаву корисника зоне да се ради о добрима и услугама за које би обвезник – прималац добара, односно услуга имао право на одбитак претходног пореза када би та добра или услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне.

8. Порески третман испоруке авио горива намењеног непосредним потребама домаћих летилица које се претежно користе, уз

накнаду, у међународном ваздушном саобраћају, као и потребама страних летилица које користе нерезидентна предузећа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-95/2013-04 од 19.5.2014. год.)

На испоруку авио горива које се, у складу са царинским прописима, сматра домаћом робом, намењеног непосредним потребама домаћих летилица које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, као и потребама страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, при чему обвезник ПДВ који врши промет авио горива има право на одбитак претходног пореза.

За остваривање предметног пореског ослобођења обвезник ПДВ треба да поседује:

1) документ о извршеном промету горива (уговор, рачун и др.), изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, доставнице – за промет авио горива намењеног непосредним потребама домаћих летилица;

2) документ о извршеном промету горива (уговор, рачун и др.), извозну декларацију и доставнице – за промет авио горива намењеног непосредним потребама страних летилица које користе нерезидентна предузећа.

Министарство финансија напомиње да се извозна декларација за продато авио гориво издаје у складу са царинским прописима.

Одредбама члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на испоруке летилица, сервисирање, поправке,

одржавање, чартерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, за испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица, као и за промет добара и услуга намењених непосредним потребама летилица које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају.

Одредбом члана 18. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом па одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона обвезник може да оствари за испоруке летилица и промет добара и услуга који врши за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, као и за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ако поседује:

1) документ о извршеном промету добара и услуга (уговор, рачун и др.);

2) изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, односно изјаву купца летилице да ће се та летилица, уз накнаду, претежио користити у међународном ваздушном саобраћају.

Домаћа летилица из става 1. овог члана користи се претежно у међународном ваздушном саобраћају ако, у шест месеци који претходе пореском периоду, односно у шест месеци након пореског периода, за који се подноси пореска пријава, од укупног броја летова у том периоду оствари или ће остварити више од 80% летова у међународном ваздушном саобраћају (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби става 3. истог члана Правилника, прометом добара намењених непосредним потребама летилица из става 1. овог члана сматра се испорука горива и мазива, хране, пића, штампе, добара намењених продаји у летилицама и др.

У складу са чланом 18. став 4. тачка 4) Правилника, за промет домаћег горива и мазива обвезник је дужан да обезбеди доказе у складу са прописом који уређује царински дозвољено поступање са царинском робом, пуштање царинске робе и наплату царинског дуга, и то доставнице за промет домаћег горива и мазива који се врши за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, односно извозну декларацију и доставнице ако се промет врши за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа.

9. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара или услуга из области грађевинарства у случају ако инвеститор – обвезник ПДВ, односно инвеститор – лице из члана 9. став 1. Закона, закључи уговор о грађењу са више обвезника ПДВ – извођача радова?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-146/2014-04 од 19.5.2014. год.)

За промет добара или услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ – извођач радова врши инвеститору – обвезнику ПДВ, односно инвеститору – лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Инвеститором, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола за грађење објекта.

Извођачем радова, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице које је са инвеститором закључило уговор о грађењу грађевинског објекта, укључујући и

дограђивање, са правима и обавезама који су овим законом прописани за извођача радова. С тим у вези, реч је о лицу чији је назив, у својству извођача радова, истакнут на табли којом се обележава градилиште обезбеђеној од стране инвеститора, чије овлашћено лице пре почетка радова потписује главни пројекат за извођача радова, које решењем одређује одговорног извођача радова на градилишту и др.

Ако инвеститор – обвезник ПДВ, односно инвеститор – лице из члана 9. став 1. Закона, закључи уговор о грађењу са више обвезника ПДВ, при чему се сваки од тих обвезника ПДВ сматра извођачем радова у складу са законом којим се уређују планирање и изградња, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара или услуга из области грађевинарства који врши сваки од обвезника ПДВ – извођача радова, има инвеститор као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац

добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 ... 98/13, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, у складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег габарита објекта, као и надзиђивање објекта, и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

Одредбама члана 136. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да грађевинска дозвола садржи, нарочито, податке о:

- 1) инвеститору;
- 2) објекту чије се грађење дозвољава са подацима о габариту, спратности, укупној површини и предрачунској вредности објекта;
- 3) катастарској парцели на којој се гради објекат;
- 4) постојећем објекту који се руши или реконструише ради грађења;
- 5) року важења грађевинске дозволе и року завршетка грађења;
- 6) документацији на основу које се издаје.

Према одредби члана 149. Закона о планирању и изградњи, пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање

грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

Одредбама члана 152. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да је извођач радова дужан да:

- 1) пре почетка радова потпише главни пројекат;
- 2) решењем одреди одговорног извођача радова на градилишту;
- 3) одговорном извођачу радова обезбеди уговор о грађењу и документацију на основу које се гради објекат;
- 4) обезбеди превентивне мере за безбедан и здрав рад, у складу са законом.

10. Порески третман набавке добара у иностранству коју врши обвезник ПДВ на основу уговора названог уговором о комисионој куповини добара закљученог са лицем са територије Републике Србије, а која обвезник ПДВ увезе и испоручи у Републици Србији лицу са којим има закључен уговор

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-261/2013-04 од 13.5.2014. год.)

Када обвезник ПДВ на основу уговора названог уговором о комисионој куповини добара (у даљем тексту: уговор) закљученог са лицем са територије Републике Србије, набави добра у иностранству, иста увезе и испоручи у Републици Србији, са аспекта примене прописа којима се уређује порез на додату вредност, сматра се да су извршена два промета добара – промет добара од стране иностраног добављача обвезнику ПДВ (на основу којег се врши увоз предметних добара) и од стране тог обвезника ПДВ лицу са којим има закључен уговор. С тим у вези,

обвезник ПДВ који врши промет добара лицу са којим има закључен уговор, има обавезу да за тај промет обрачуна ПДВ на основицу коју чини укупан износ накнаде који прима или треба да прими за испоручена добра, а у коју се урачунавају и сви споредни трошкови које обвезник ПДВ зарачунава примаоцу добара (нпр. трошкови настали приликом увоза добара, као што су трошкови превоза, осигурања, шпедиције, банкарски трошкови и сл.). Обрачунати ПДВ плаћа се па прописани начин.

Министарство финансија напомиње да обвезник ПДВ који врши промет добара лицу са којим има закључен уговор, има право да ПДВ плаћен приликом увоза тих добара одбије као претходни порез, ако поседује документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 17. став 2. тачка 2) Закона, у основицу се урачунавају и сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих делова у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

11. Порески третман преноса без накнаде дела имовине који изврши обвезник ПДВ – Институт „Михајло Пупин“ д.о.о. привредном друштву „Идворске лабораторије“ д.о.о. Београд, при чему је део предметне опреме набављен из средстава донације ЕУ, а део је постојећа опрема Института

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-117/2013-04 од 5.5.2014. год.)

Када обвезник ПДВ – Институт „Михајло Пупин“ д.о.о. привредном друштву „Идворске лабораторије“ д.о.о. Београд изврши пренос без накнаде дела имовине, који чини опрема за испитивање електромагнетне компатибилности, при чему је, према наводима из захтева, део предметне опреме набављен из средстава донације ЕУ, а део је постојећа опрема Института „Михајло Пупин“ д.о.о, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако тај део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу – привредном друштву „Идворске лабораторије“ д.о.о. Београд омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу – Институту „Михајло Пупин“ д.о.о. је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине – привредно друштво „Идворске лабораторије“ д.о.о. Београд обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац – Институт „Михајло Пупин“ д.о.о.

Међутим, ако неки од наведених услова није испуњен, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом, што значи да се за промет сваког добра посебно утврђује порески третман.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без

накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника).

12. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши Амбасади Ирске у Атини

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-122/2014-04 од 5.5.2014. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) и Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), на промет добара и услуга који обвезник ПДВ врши за службене потребе дипломатског или конзуларног представништва у Републици Србији (са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши промет има право на одбитак претходног пореза по том основу. За

остваривање наведеног пореског ослобођења морају бити испуњени прописани услови, и то: постојање реципроцитета (што се доказује основном потврдом коју издаје министарство надлежно за иностране послове) и поседовање оригинала службеног налога за набавку добара и услуга на Обрасцу СНПДВ. Међутим, за промет добара и услуга који обвезник ПДВ врши Амбасади Ирске у Атини (није реч о дипломатском представништву у Републици Србији) не постоји основ за остваривање пореског ослобођења.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16) подтачка (1) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за службене потребе дипломатских и конзуларних представништава.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. 1) и 3) овог члана се остварује под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства иадлежног за иностране послове (став 4. истог члана Закона).

Одредбом члана 21. став 1. тачка 1) подтачка (1) Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) Закона обвезник може да оствари за промет добара и услуга који врши дипломатским и конзуларним представништвима, међународним организацијама, страном особљу дипломатских и конзуларних представништава, међународних организација, као и члановима њихових породица (у даљем тексту: носиоци права), и то за службене потребе дипломатских и конзуларних представништава у Републици Србији, са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери.

Према одредби члана 22. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21. тачка 1) овог правилника, обвезник може да оствари ако поседује:

1) фотокопију потврде о реципроцитету, односно документа којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено

међународним уговором, издатим од стране министарства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда);

2) оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Сагласно ставу 2. истог члана Правилника, службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе (став 3. истог члана Правилника).

Одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан је да, пре издавања првог службеног налога, Централни Пореске управе (у даљем тексту: Централна) достави податке о лицима овлашћеним за издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од дана настанка промене (став 4. истог члана Правилника).

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Признавање овереног превода потврде о резидентности на обрасцу који прописује надлежни орган Руске Федерације за потребе обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента – резидента Руске Федерације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-449/2013-04 од 15.5.2014. год.)

Статус резидента Руске Федерације може се доказивати овереним преводом потврде на обрасцу који прописује надлежни орган Руске Федерације почев од дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама), односно од 30. маја 2013. године. Пре тог датума, статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања доказивао се, искључиво, на обрасцу Републике Србије, тј. Обрасцу ПОР-2 који је прописан Правилником о поступку и начину издавања и изгледу образаца потврда о резидентности („Сл. гласник РС“, бр. 80/10). Имајући у виду наведено, за све исплате извршене током 2013. године, а у циљу примене Уговора о избегавању двоструког опорезивања са Руском Федерацијом, Пореској управи доставља се потврда о резидентности на обрасцу Републике Србије (Образац ПОР-2)

или, почев од 30. маја 2013. године, оверени превод потврде на обрасцу који прописује надлежни орган Руске Федерације (независно од тога да ли је надлежни орган Руске Федерације издао потврду за 2013. годину пре или после 30. маја 2013. године).

Када исплатилац прихода у моменту исплате прихода нерезидентном обвезнику не располаже потврдом којом нерезидентни обвезник доказује статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, Руске Федерације) дужан је да приликом исплате прихода примени одредбе Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13 и 108/13, удаљем тексту: ЗПДПЛ).

Нерезидентни обвезник који надлежном пореском органу накнадно достави наведену потврду има право да поднесе захтев за повраћај више плаћеног пореза (захтев се односи на повраћај разлике између износа плаћеног пореза и износа пореза за који би постојала обавеза плаћања да је исплатилац прихода у моменту исплате прихода располагао потврдом). Захтев за повраћај, преко исплатиоца прихода, нерезидентни обвезник може поднети истовремено са достављањем потврде којом доказује статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања.

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода (члан 40а став 1. ЗПДПЛ).

Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, у смислу става 1. овог члана, нерезидент доказује код исплатиоца прихода потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе

уговорнице чији је резидент, и то на посебном обрасцу прописаном подзаконским актом донетим у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација (члан 40а став 2. ЗПДПЛ).

Ако исплатилац прихода у моменту исплате прихода нерезиденту не располаже потврдом из става 2. овог члана, дужан је да приликом исплате прихода примени одредбе овог закона (члан 40а став 6. ЗПДПЛ).

Ако нерезидентни обвезник достави надлежном пореском органу потврду из става 2. овог члана, разлика између износа плаћеног пореза из става 6. овог члана и износа пореза за који би постојала обавеза плаћања да је обвезник у моменту исплате прихода располагао потврдом из става 2. овог члана, сматра се више плаћеним порезом (члан 40а став 7. ЗПДПЛ).

Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, сходно члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА), нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања.

Одредбом члана 10. став 2. ЗПППА прописано је да, у порескоправном односу из става 1. овог члана, физичко, односно правно лице има право:

- 1) на повраћај више или погрешно наплаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено;
- 2) на пореску рефакцију, односно на рефундацију пореза у складу са пореским законом;

3) да користи порески кредит у односу на пореску обавезу, односно обавезу по основу споредних пореских давања;

4) да користи више или погрешно уплаћени порез односно споредна пореска давања за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања.

Ако се лице из става 2. овог члана определи за повраћај више или погрешно наплаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију, односно рефундацију пореза, односно за намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, ако пореским законом није друкчије уређено (члан 10. став 3. ЗПППА).

Порески обвезник физичко, односно правно лице – нерезидент Републике (у даљем тексту: нерезидент) који нема сталну пословну јединицу на територији Републике, односно који остварује приходе или стиче имовину на територији Републике ван пословања своје сталне пословне јединице, дужан је да у року од десет дана од дана почетка остваривања прихода, односно стицања имовине подложне опорезивању на територији Републике, обавести Пореску управу у седишту о лицу које је његов порески пуномоћник (члан 14. став 2. ЗПППА).

Ако нерезидент остварује приходе који се опорезују по одбитку, за које порески обвезник није дужан да поднесе пореску пријаву, неће постојати обавеза одређивања пуномоћника (члан 14. став 3. ЗПППА).

2. Да ли обвезник има могућност коришћења пореског кредита по основу пореза по одбитку плаћеног у другој држави у случају када је обвезник – резидентно правно лице извршило продају лиценци купцу – нерезидентном правном лицу (резиденту Републике

Грчке), а купац, према прописима Републике Грчке, обрачунао, обуставио и уплатио (Републици Грчкој) порез по одбитку?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00109/2014-04 од 15.5.2014. год.)

Како се наводи у поднетом захтеву, обвезник – резидентно правно лице извршило је продају лиценци купцу – нерезидентном правном лицу (резиденту Републике Грчке), при чему између обвезника и купца не постоји међусобна повезаност, и по том основу издало рачун. У моменту исплате износа назначеног на рачуну – ауторске накнаде, купац је, према прописима Републике Грчке, обрачунао, обуставио и уплатио (Републици Грчкој) порез по одбитку по стопи од 10%, а разлику износа исплатио обвезнику, о чему је доставио одговарајућу потврду. С тим у вези, уколико је исплата ауторске накнаде обвезнику извршена у периоду важења Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10 и 101/11, у даљем тексту: Закон), који је био на снази закључно са 24. децембром 2012. године, обвезник није имао могућност коришћења пореског кредита по основу пореза по одбитку плаћеног у другој држави, с обзиром да је та могућност била прописана само у случају плаћања камате и ауторске накнаде од стране нерезидентне филијале матичном правном лицу – резидентном обвезнику.

У складу са чланом 53а став 1. Закона, матично правно лице – резидентни обвезник Републике може умањити обрачунати порез на добит правних лица за износ пореза по одбитку који је његова нерезидентна филијала платила у другој држави на камате и ауторске накнаде.

Приходи од камата и ауторских накнада од нерезидентне филијале укључују се у приходе резидентног матичног правног

лица у износу увећаном за плаћени порез по одбитку на камате и ауторске накнаде (члан 53а став 2. Закона).

Сагласно члану 53а став 3. Закона, порески кредит из става 1. овог члана може се користити за умањење обрачунатог пореза матичног правног лица у износу плаћеног пореза у другој држави, а највише до износа пореза који би, по стопи прописаној одредбом члана 39. став 2. овог закона, био обрачунат на камате, односно ауторске накнаде.

Министарство финансија напомиње да су се наведене законске одредбе примењивале, као такве, до 25. децембра 2012. године, тј. до дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 119/12).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли основица пореза на имовину може да се умањи по основу положаја стана у објекту (на пример, сутерен), присутности и степену влаге у зидовима, висини просторија у стану, распореду простора унутар стана, чињеници да ли су инсталације водовода и грејања постављене видљиво или су укопане у зидове, присутности буке, уређености простора око зграде у којој се стан налази и сл?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00456/2014-04 од 28.5.2014. год.)

Утврђивање пореза на имовину физичком лицу које не остварује приходе од самосталне делатности у надлежности је јединице локалне самоуправе на чијој територији је непокретност која је предмет опорезивања, а врши се применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), по поступку уређеном Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗППА).

Законом није прописано да се основица пореза на имовину умањује по основу положаја стана у објекту (на пример, сутерен), присутности и степену влаге у зидовима, висини просторија у стану, распореду простора унутар стана, чињеници да ли су инсталације водовода и грејања постављене видљиво или су укопане у зидове, присутности буке, уређености простора око зграде у којој се стан налази и сл.

Обвезник пореза на имовину који сматра да му порез на имовину за 2014. годину није правилно утврђен, против решења о утврђивању пореза има право жалбе Пореској управи, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Према одредби члана 4. став 4. Закона, обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који не води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који не води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

- 1) физичко лице које остварује приходе од самосталне делатности у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (у даљем тексту: предузетник) који порез на доходак грађана на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход;
- 2) друго лице које не води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;
- 3) предузетник који води пословне књиге – за имовину која није евидентирана у његовим пословним књигама.

Одредбом члана 39. став 1. Закона прописано је да се порез на имовину обвезнику који не води пословне књиге утврђује решењем органа јединице локалне самоуправе, а плаћа тромесечно – у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Према одредби члана 2а став 1. ЗПППА, овај закон примењује се и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у

јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

Код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из члана 2а став 1. ЗПППА, покретања, вођења и изрицања казни у првостепену прекршајном поступку у вези са јавним приходима из члана 2а став 1. ЗПППА, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на одлучивање по правним лековима уложеним против пореских управних аката које донесу организационе јединице Пореске управе, односно против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесу јединице локалних самоуправа у пореском поступку за изворне јавне приходе из става 1. овог члана (члан 2а став 1. тачка 4) ЗПППА).

Против пореског решења донетог у првостепену пореском поступку допуштена је жалба (члан 34. став 3. ЗПППА).

Жалбу може поднети лице о чијим је правима или обавезама одлучено у првостепену пореском поступку и лице које има правни интерес (члан 141. ЗПППА).

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

2. Да ли постоји законски основ за ослобођење од пореза на имовину уколико објекат који је од надлежног органа проглашен културним или историјским спомеником или његов посебни део користи синдикат?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00460/2014-04 од 28.5.2014. год.)

Порез на имовину не плаћа се на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским

споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове непокретности, који служе за намене у области културе (у складу са прописима којима је уређена култура), а које обвезник пореза на имовину није уступио другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана.

Међутим, ако се објекат који је од надлежног органа проглашен културним или историјским спомеником или његов посебни део, не користи за намене у области културе, (на пример, за рад синдиката као организације запослених) или је уступљен другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана, нема законског основа да се за тај објекат, односно за његов посебни део, оствари право на пореско ослобођење применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон).

Одредбом члана 12. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

Одредбе члана 12. став 1. тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 72/09) прописано је да се културном делатношћу, у смислу тог закона, сматрају послови нарочито у следећим областима:

истраживање, заштита и коришћење културног наслеђа; библиотечко-информационе делатности; књига и књижевност (стваралаштво, издаваштво, књижарство, преводилаштво); музика (стваралаштво, продукција, интерпретација); ликовне и примењене уметности, визуелне уметности и архитектура; сценско стваралаштво и интерпретација (драма, опера, балет и плес); кинематографија и аудио-визуелно стваралаштво; уметничка фотографија; дигитално стваралаштво и мултимедији; научноистраживачке и едукативне делатности у култури; остала музичка, говорна, артистичка и сценска извођења културних програма.

Према одредби члана 2. став 2. Закона о културним добрима („Сл. гласник РС“, бр. 71/94, 52/11–др. закон, 52/11–др. закон и 99/11–др. закон), културна добра, у зависности од физичких, уметничких, културних и историјских својстава, јесу: споменици културе, просторне културно-историјске целине, археолошка налазишта и знаменита места – непокретна културна добра; уметничко-историјска дела, архивска грађа, филмска грађа и стара и ретка књига – покретна културна добра.

Одредбом члана 19. Закона о културним добрима прописано је да је споменик културе грађевинско-архитектонски објекат од посебног културног или историјског значаја, као и његова градитељска целина, објекат народног градитељства, други непокретни објекат, део објекта и целине са својствима везаним за одређену средину, дело монументалног и декоративног сликарства, вајарства, примењених уметности и техничке културе, као и друга покретна ствар у њима од посебног културног и историјског значаја.

Просторно културно-историјска целина јесте урбано или рурално насеље или њихови делови, односно простор с више непокретних културних добара од посебног културног и историјског значаја (члан 20. Закона о културним добрима).

Одредбом члана 6. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13) прописано је да се синдикатом сматра

самостална, демократска и независна организација запослених у коју се они добровољно удружују ради заступања, представљања, унапређења и заштите својих професионалних, радних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса.

Према члану 5. Закона о раду, запослени јесте физичко лице које је у радном односу код послодавца, а послодавац, у смислу овог закона, јесте домаће, односно страно правно или физичко лице које запошљава, односно радно ангажује, једно или више лице.

3. Да ли постоји законски основ да се умањи вредност непокретности која чини основицу пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, из разлога што на земљишту које је предмет опорезивања није могућа изградња новог објекта, с обзиром да се на том земљишту налази објекат који је културно добро – споменик културе, као и основ за умањење вредности објекта као предмета опорезивања – који је споменик културе, а користи се за становање, из разлога што је забрањена промена његове спратности и било каква грађевинска интервенција у смислу његове доградње, надградње и преградње?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00129/2014-04 од 28.5.2014. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: ЗПИ), који се примењивао на утврђивање пореза на имовину за 2013. годину, као корективни елемент на основу кога се утврђивала вредност непокретности која је чинила основицу пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, није било прописано умањење вредности земљишта из разлога што на њему није могућа изградња новог објекта (с обзиром да се на том земљишту налази објекат који представља културно добро – споменик културе), као ни умањење вредности

објекта као предмета опорезивања, који је културно добро – споменик културе, а који се користи за становање, из разлога што је забрањена промена његове спратности и било каква грађевинска интервенција у смислу његове доградње, надградње и преградње.

Такође, ни Закон о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), који је у примени од 1. јануара 2014. године, не садржи основ да се умањи вредност непокретности која чини основу пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, из разлога што на земљишту које је предмет опорезивања није могућа изградња новог објекта, с обзиром да се на том земљишту налази објекат који је културно добро – споменик културе, као ни основ за умањење вредности објекта као предмета опорезивања – који је споменик културе, а користи се за становање, из разлога што је забрањена промена његове спратности и било каква грађевинска интервенција у смислу његове доградње, надградње и преградње.

Министарство финансија напомиње да је за давање мишљења о примени Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–УС, 24/11, 121/12, 42/13–УС, 50/13–УС и 98/13–УС) надлежно Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

4. Порески третман преноса непокретности – објеката Републици Србији у јавну својину који врши привредно друштво по основу правног посла – уговора о вансудском поравнању, на име финансирања изградње тих објеката од стране Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00116/2013-04 од 23.5.2014. год.)

Када привредно друштво по основу правног посла – уговора о вансудском поравнању пренесе непокретности – објекте

Републици Србији у јавну својину, при чему се пренос врши на име финансирања изградње тих објеката од стране Републике Србије (односно њеног правног претходника), са пореског становишта тај пренос сматра се преносом уз накнаду који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права (имајући у виду да се по економској суштини пренос врши уз накнаду коју чини извршено финансирање изградње објеката).

Обвезник пореза на пренос апсолутних права по наведеном основу је привредно друштво (као преносилац права), а не Република Србија. Стога нема законског основа да се у том случају, применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) оствари право на пореско ослобођење. Наиме, применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона порез на пренос апсолутних права се не плаћа када је Република Србија порески обвезник. Међутим, када се Република Србија, као стицалац непокретности, вансудским поравнањем које је правни основ конкретног преноса права својине, обавезе да плати порез на пренос апсолутних права – иако по Закону није порески обвезник, Република Србија не постаје порески обвезник, већ постаје солидарни јемац за измирење пореске обавезе утврђене пореском обвезнику.

Према одредбама члана 23. став 1. тачка 1) и члана 24а тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Сагласно одредби члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2) и 4) Закона.

Одредбом члана 31. став 1. тачка 13) Закона уређено је да се порез на пренос апсолутних права не плаћа када је порески обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Према одредби члана 42. став 2. Закона, лице на које је пренето апсолутно право које се уговором обавезало да плати порез на пренос апсолутних права, јемчи солидарно за плаћање тог пореза.

5. Порески третман преноса уз накнаду права својине на неизграђеном грађевинском земљишту који врши јединица локалне самоуправе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00701/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Пренос уз накнаду права својине на непокретности по основу уговора закљученог пре 30. маја 2013. године, предмет је опорезивања порезом на пренос апсолутних права – ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност.

Пренос уз накнаду права својине на земљишту, што подразумева и отуђење права градске својине на неизграђеном грађевинском земљишту уз накнаду, по основу уговора закљученог пре 30. маја 2013. године, предмет је опорезивања порезом на пренос апсолутних права, а порески обвезник је продавац, односно преносилац права.

С тим у вези, ако јавно предузеће пренесе уз накнаду другом лицу (по основу уговора закљученог са тим лицем) неизграђено грађевинско земљиште на коме то јавно предузеће има право својине и које чини његову имовину, порез на пренос апсолутних права се плаћа, а порески обвезник је јавно предузеће.

Ако јединица локалне самоуправе (општина, град, односно град Београд) уз накнаду пренесе другом лицу (по основу уговора

закљученог са тим лицем) неизграђено грађевинско земљиште у својини те јединице локалне самоуправе (градска, односно општинска својина), на тај пренос се порез на пренос апсолутних права не плаћа применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона.

Такође, ако је јединица локалне самоуправе, у складу са Законом о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–УС, 24/11, 121/12, 42/13–УС, 50/13–УС и 98/13–УС, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), овластила друго лице да, у име и за рачун те јединице локалне самоуправе, а по претходно донетом решењу од стране јединице локалне самоуправе, закључи уговор о преносу права својине на неизграђеном грађевинском земљишту, при чему накнада остварена тим преносом припада јединици локалне самоуправе, на тај пренос не плаћа се порез на пренос апсолутних права применом одредбе члана 31. став 1. тачка 13) Закона.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Према одредби члана 24а став 1. Закона, која је била у примени закључно са 29. мајем 2013. године, преносом уз накнаду у смислу Закона, није се сматрао пренос апсолутних права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и на давање у закуп тог земљишта.

Према одредби члана 5. став 1. тач. 4) и 5) Закона о јавним предузећима („Сл. гласник РС“, бр. 119/12 и 116/13–др. пропис, у даљем тексту: ЗОЈП), акт о оснивању јавног предузећа (у даљем тексту: оснивачки акт) садржи одредбе о правима, обавезама и одговорностима оснивача према јавном предузећу и јавног предузећа према оснивачу; као и о располагању (отуђење и прибављање) стварима у јавној својини која су пренета у својину јавног предузећа у складу са законом.

Одредбом члана 9. став 1. ЗОЈП прописано је да јавно предузеће има своју имовину којом управља и располаже у складу са законом, оснивачким актом и уговором.

Имовину јавног предузећа чине право својине на покретним и непокретним стварима, новчана средства и хартије од вредности и друга имовинска права, која су пренета у својину јавног предузећа у складу са законом, укључујући и право коришћења на стварима у јавној својини (члан 9. став 2. ЗОЈП).

Одредбом члана 44. став 1. Закона о јавној својини („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 88/13) прописано је да се право својине на грађевинском земљишту у јавној својини може улагати у капитал јавног предузећа и друштва капитала, у складу са законом којим се уређује грађевинско земљиште.

Према одредби члана 91. Закона о планирању и изградњи, ради обезбеђивања услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта, Република Србија, аутономна покрајина, општина, град, односно град Београд, може да оснује привредно друштво, јавно предузеће, односно другу организацију или да вршење ових послова обезбеди на други начин, у складу са законом, односно статутом. Обезбеђивање услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта обухвата припрему средњорочних и годишњих програма уређивања грађевинског земљишта, уређивање грађевинског земљишта, старање о заштити, рационалном и одрживом коришћењу грађевинског земљишта, као и обављање других послова у складу са законом и другим прописима.

Грађевинско земљиште у јавној својини може се отуђити или дати у закуп у складу са овим законом (члан 97. став 1. Закона о планирању и изградњи).

О отуђењу или давању у закуп грађевинског земљишта у јавној својини, по спроведеном поступку јавног надметања, прикупљања понуда или непосредне погодбе, надлежни орган доноси решење о отуђењу грађевинског земљишта или решење о давању грађевинског земљишта у закуп, које се доставља свим учесницима у поступку јавног надметања, односно прикупљања понуда (члан 97. став 4. Закона о планирању и изградњи).

По коначности решења из става 4. овог члана закључује се уговор између јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине, односно Републике Србије, односно привредног друштва, јавног предузећа или друге организације из члана 91. овог закона и лица коме се земљиште отуђује или даје у закуп, у року од 30 дана од дана коначности решења о отуђењу или давању у закуп грађевинског земљишта (члан 97. став 7. Закона о планирању и изградњи).

6. Утврђивање пореза на имовину за 2014. годину физичком лицу које не остварује приходе од самосталне делатности

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00145/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Утврђивање пореза на имовину физичком лицу које не остварује приходе од самосталне делатности у надлежности је јединице локалне самоуправе на чијој територији је непокретност која је предмет опорезивања, а врши се применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) и подзаконских аката које доносе јединице локалне самоуправе у складу са Законом, по поступку уређеном Законом о пореском поступку и пореској

администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА).

Законом о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13) измењене су одредбе закона који уређује опорезивање имовине, између осталог, у делу који уређује основицу пореза на имовину, са применом почев од утврђивања пореза на имовину за 2014. годину. С тим у вези, нема основа да се, са становишта поређења износа пореске обавезе за 2014. годину са износом пореске обавезе за исту непокретност истог обвезника за 2013. годину, доводи у питање правилност и тачност утврђеног пореза на имовину за 2014. годину.

Међутим, ако обвезник сматра да му порез на имовину за 2014. годину није правилно утврђен, против решења о утврђивању пореза има право жалбе Пореској управи, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Према одредби члана 4. став 4. Закона, обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који не води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који не води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на имовину, јесте:

1) физичко лице које остварује приходе од самосталне делатности у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (у даљем тексту: предузетник) који порез на доходак грађана на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход;

2) друго лице које не води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије;

3) предузетник који води пословне књиге – за имовину која није евидентирана у његовим пословним књигама.

Одредбом члана 39. став 1. Закона прописано је да се порез на имовину обвезнику који не води пословне књиге утврђује

решењем органа јединице локалне самоуправе, а плаћа тромесечно – у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Према одредби члана 2а став 1. ЗПППА, тај закон примењује се и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

Код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из члана 2а став 1. ЗПППА, покретања, вођења и изрицања казни у првостепеном прекршајном поступку у вези са јавним приходима из члана 2а став 1. ЗПППА, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на одлучивање по правним лековима уложеним против пореских управних аката које донесу организационе јединице Пореске управе, односно против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесу јединице локалних самоуправа у пореском поступку за изворне јавне приходе из става 1. овог члана (члан 2а став 1. тачка 4) ЗПППА).

Против пореског решења донетог у првостепеном пореском поступку допуштена је жалба (члан 34. став 3. ЗПППА).

Жалбу може поднети лице о чијим је правима или обавезама одлучено у првостепеном пореском поступку и лице које има правни интерес (члан 141. ЗПППА).

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

7. Шта представља основицу пореза на имовину за 2014. годину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици

локалне самоуправе која није донела и објавила акт о зонама до 30. новембра 2013. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00470/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Пореска основица уређује се пореским законом. Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) уређена је основица пореза на имовину, што подразумева и у случају када јединица локалне самоуправе није најкасније до 30. новембра године која претходи години за коју се утврђује порез (у даљем тексту: текућа година) објавила акте за чије доношење и објављивање у том року је овлашћена и дужна према Закону (акт о одређивању зона и најопремљеније зоне, акт о просечним ценама квадратног метра одговарајућих непокретности ...). С тим у вези, основица пореза на имовину за 2014. годину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици локалне самоуправе која, у складу са Законом, није одредила зоне, једнака је основици пореза на имовину за 2013. годину те, односно друге одговарајуће непокретности обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину.

Доношење одлуке о зонама у складу са Законом подразумева да је надлежни орган јединице локалне самоуправе својим актом, као делове своје територије, одредио најмање две зоне и међу њима зону која је најопремљенија, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (уз могућност да се зоне одвојено одреде за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља, или јединствено за насеља и изван насеља) и да је та одлука објављена на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе до 30. новембра текуће године (у конкретном случају, за потребе

утврђивања пореза на имовину за 2014. годину – до 30. новембра 2013. године). Дакле, реч је о условима који морају бити кумулативно испуњени.

Примера ради, ако је надлежни орган јединице локалне самоуправе својим актом, као делове своје територије, одредио пет зона са назнаком најопремљеније зоне, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу, али је та одлука објављена 3. децембра 2013. године, основица пореза на имовину за 2014. годину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у тој јединици локалне самоуправе једнака је основици пореза на имовину за 2013. годину те, односно друге одговарајуће непокретности обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину.

Према одредби члана 36. став 1. тачка 2) Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), јединице локалне самоуправе дужне су да, након ступања на снагу овог закона, а најкасније до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину у складу са овим законом објаве одлуку којом су одредиле зоне, са назнаком зона које се сматрају најопремљенијим, на својој територији.

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Одредбом члана 6. став 3. Закона прописано је да зоне из става 1. тачка 2) овог члана представљају делове територије

јединице локалне самоуправе које надлежни орган јединице локалне самоуправе одлуком може одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (у даљем тексту: зоне).

Јединица локалне самоуправе дужна је да на својој територији одреди најмање две зоне у складу са ставом 3. овог члана (члан 6. став 4. Закона).

Основица пореза на имовину за непокретност обвезника који не води пословне књиге у јединици локалне самоуправе која у складу са овим законом није одредила зоне једнака је основици пореза на имовину за текућу годину те, односно друге одговарајуће непокретности обвезника који не води пословне књиге, за одговарајућу површину (члан 6. став 9. Закона).

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акте којима се утврђују зоне, најопремљеније зоне, као и коефицијенти за непокретности у зонама, до 30. новембра текуће године на начин из става 1. овог члана, као и сваку промену тих аката (члан 7а став 4. Закона).

8. Ко ме се подноси пореска пријава за утврђивање пореза на имовину на непокретност?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00130/2014-04 од 19.5.2014. год.)

Пореска пријава за утврђивање пореза на имовину подноси се органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази непокретност која је предмет опорезивања, независно од врсте те непокретности.

Према одредби члана 34 став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), за имовину коју стекне, започне или престане да користи у току године, или му по другом основу настане или престане пореска обавеза, обвезник пореза на имовину подноси пореску пријаву у року од 30 дана од дана настанка такве промене.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са ставом 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге дужан је да до 31. марта сваке пореске године поднесе пореску пријаву са утврђеним порезом за ту годину (члан 34 став 2. Закона).

Пореска пријава из овог члана подноси се органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази (члан 34 став 8. Закона).

9. Третман раскида уговора о купопродаји непокретности са становишта пореза на пренос апсолутних права

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00137/2013-04 од 19.5.2014. год.)

Када уговор о купопродаји стана није у претежном делу извршен (нпр. у случају када није дошло до предаје стана купцу, тј. када купац није ступио у посед стана), на пренос права својине на стану по основу уговора којим се раскида тај уговорни однос не настаје обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права.

Међутим, када су права и обавезе уговорних страна из уговора о купопродаји стана у претежном делу извршене, уговор о раскиду тог уговора, са пореског становишта, представља закључење „новог“ правног посла којим се врши „нови“ пренос права својине на предметном стану, у коме су уговорне стране

промениле своје улоге (продавац је постао купац, а купац је постао продавац), који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Од опорезивања порезом на пренос апсолутног права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а тачка 1) Закона).

Према одредби члана 131. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис), уговор се не може раскинути због неиспуњења незнатног дела обавезе.

10. Да ли је Национална служба за запошљавање обвезник пореза на имовину за 2014. годину на непокретности које користи, а које нису у јавној својини?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00474/2014-04 од 15.5.2014. год.)

1. Национална служба за запошљавање обвезник је пореза на имовину на непокретности на територији Републике Србије на којој је ималац права својине под условом да на тој непокретности, поред права својине, не постоји и право, коришћење или државина из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04,

61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон).

Национална служба за запошљавање обвезник је пореза на имовину на непокретности на територији Републике Србије на којој није ималац права својине – ако је на тој непокретности ималац права, корисник или држалац из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

- 1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;
- 2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;
- 3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;
- 4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

2. Имајући у виду да је Национална служба за запошљавање у Списку корисника јавних средстава – I Корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора – Корисници средстава за обавезно социјално осигурање, разврстана у тип КЈС 5, Национална служба за запошљавање, као обвезник пореза на имовину на непокретности у јавној својини које користи, има право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину, применом члана 12. став 1. тачка 1) Закона.

Међутим, нема законског основа да Национална служба за запошљавање, као обвезник пореза на имовину, применом одредбе члана 12. став 1. тачка 1) Закона, оствари право на пореско ослобођење на непокретности које користи, а које нису у јавној својини.

Порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских

средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа (члан 12. став 1. тачка 1) Закона).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13) прописано је да министар посебним актом, на основу предлога Управе за трезор, утврђује списак корисника јавних средстава, у оквиру којег се посебно евидентирају директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, односно буџета локалне власти, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање, јавне агенције, организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама или су контролисане од стране државе, као и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора (у даљем тексту: корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора), на основу података Агенције за привредне регистре, односно одговарајућег регистра, као и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, а припадају јавном сектору.

Правилником о Списку корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 120/13), у Списак корисника јавних средстава у део I Корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора – део Корисници средстава за обавезно социјално осигурање укључени су, између осталих, Национална служба за запошљавање – филијала Београд, Национална служба за запошљавање – активне мере за запошљавање Крагујевац, Национална служба за запошљавање – филијала Крагујевац, Национална служба за запошљавање – филијала Чачак, Национална служба за запошљавање – филијала Крагујевац, Национална служба за запошљавање – филијала

Краљево, Национална служба за запошљавање – филијала Крушевац, Национална служба за запошљавање – филијала Лесковац, Национална служба за запошљавање – филијала Лозница, Национална служба за запошљавање – филијала Ниш, Национална служба за запошљавање – филијала Нови Пазар, Национална служба за запошљавање – филијала Пирот, Национална служба за запошљавање – филијала Пожаревац, Национална служба за запошљавање – филијала Пријепоље, Национална служба за запошљавање – филијала Прокупље, Национална служба за запошљавање – филијала Смедерево, Национална служба за запошљавање – филијала Јагодина, Национална служба за запошљавање – филијала Шабац, Национална служба за запошљавање – филијала Ужице, Национална служба за запошљавање – филијала Ваљево, Национална служба за запошљавање – филијала Врање, Национална служба за запошљавање – филијала Гњилане, Национална служба за запошљавање – филијала Зајечар, Национална служба за запошљавање – филијала Бор, Национална служба за запошљавање – филијала Кикинда, Национална служба за запошљавање – филијала Нови Сад, Национална служба за запошљавање – филијала Панчево, Национална служба за запошљавање – филијала Сомбор, Национална служба за запошљавање – филијала Сремска Митровица, Национална служба за запошљавање – филијала Суботица, Национална служба за запошљавање – филијала Вршац, Национална служба за запошљавање – филијала Зрењанин и Национална служба за запошљавање – филијала Косовска Митровица.

11. а) Да ли је обвезник пореза на имовину дужан да органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност

налази поднесе пореску пријаву и за имовину за коју испуњава услове за пореско ослобођење?**б) Да ли су цркве и верске заједнице обвезник пореза на имовину?**

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00449/2014-04 од 5.5.2014. год.)

а) Обвезник пореза на имовину је лице које је ималац права својине на непокретности на територији Републике Србије на којој, поред права својине не постоји и право, коришћење или државина из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон).

Када на непокретности на територији Републике Србије, поред права својине, постоји и право, коришћење или државина из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, државину или коришћење, а обвезник је ималац тог права, корисник или држалац, а не власник непокретности.

Обвезник пореза на имовину (па и црква као обвезник) дужан је да органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази поднесе пореску пријаву у складу са чланом 34. Закона, што значи и за имовину за коју испуњава услове за пореско ослобођење.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим

су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој имаоца права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) имаоца права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;

3) држалаца непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;

4) прималаца лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Према одредби члана 34. став 1. Закона, за имовину коју стекне, започне или престане да користи у току године, или му по другом основу настане или престане пореска обавеза, обвезник пореза на имовину подноси пореску пријаву у року од 30 дана од дана настанка такве промене.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са ставом 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге дужан је да до 31. марта сваке пореске године поднесе пореску пријаву са утврђеним порезом за ту годину (члан 34. став 2. Закона).

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са ставом 1. овог члана, обвезник који не води пословне књиге дужан је да поднесе пореску пријаву до 31. јануара пореске године – ако је на тој имовини дошло до промена од утицаја на висину пореске обавезе о којима нису садржани подаци у поднетој пријави (члан 34. став 3. Закона).

Пореска пријава из овог члана подноси се и за имовину за коју обвезник испуњава услове за пореско ослобођење (члан 34. став 7. Закона).

Пореска пријава из овог члана подноси се органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се непокретност налази (члан 34. став 8. Закона).

б) Када је црква обвезник пореза на имовину дужна је да тај порез плаћа, осим у случајевима за које је чланом 12. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописано право на пореско ослобођење.

Сагласно одредби члана 12. став 1. тачка 3), у вези са ст. 3. и 4. Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности у својини традиционалних цркава и верских заједница и других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница, које су намењене и искључиво се користе за обављање богослужбене делатности, под условом да нису уступљене другом лицу уз накнаду, при чему то уступање у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана.

С тим у вези, нема законског основа да се оствари право на пореско ослобођење из члана 12. став 1. тачка 3) Закона када за то

нису испуњени прописани услови (на пример, за пољопривредно земљиште, за станове у којима станују свештеници, за административно-управне зграде, за зграду школе, за зграду факултета, за зграду интерната у коме станују студенти ... из разлога што су те непокретности у својини традиционалних цркава и верских заједница, односно других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница).

Ако нема основа да црква или верска заједница оствари право на пореско ослобођење применом члана 12. став 1. тачка 3) Закона, то право може остварити по другом основу из члана 12. Закона ако су за то испуњени прописани услови (на пример, применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона – за непокретност која је од надлежног органа проглашена културним или историјским спомеником, за део који служи за ове намене, под условом да није уступљена другом лицу ради остваривања прихода на период који у току 12 месеци траје дуже од 183 дана).

Одредбом члана 12. став 1. тачка 3) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на права на непокретности из члана 2. Закона у својини традиционалних цркава и верских заједница и других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница, које су намењене и искључиво се користе за обављање богослужбене делатности.

Према одредбама члана 12. став 3. Закона, одредбе члана 12. става 1. тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода.

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. тог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Према одредбама члана 10. Закона о црквама и верским заједницама („Сл. гласник РС“, бр. 36/06), традиционалне цркве су оне које у Србији имају вишевековни историјски континуитет и чији је правни субјективитет стечен на основу посебних закона, и то: Српска Православна Црква, Римокатоличка Црква, Словачка Евангеличка Црква а.в, Реформатска Хришћанска Црква и Евангеличка Хришћанска Црква а.в, а традиционалне верске заједнице су оне које у Србији имају вишевековни историјски континуитет и чији је правни субјективитет стечен на основу посебних закона, и то: Исламска верска заједница и Јеврејска верска заједница.

12. Утврђивање основице пореза на имовину за 2014. годину за обвезника који води пословне књиге и који вредност непокретности у пословним књигама исказује по методу фер вредности, као и за обвезника који вредност непокретности у пословним књигама не исказује по методу фер вредности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00200/2014-04 од 5.5.2014. год.)

Када обвезник пореза на имовину који води пословне књиге вредност непокретности у пословним књигама исказује по методу фер вредности, у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама, основица пореза на имовину за 2014. годину за те непокретности је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у 2013. години, што значи да се за те непокретности пореска основица не утврђује применом елемената корисне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама (у даљем тексту: просечна цена).

Применом просечних цена утврђује се основица пореза на имовину обвезника који води пословне књиге, а који вредност непокретности у тим књигама не исказује по методу фер вредности, осим у случају из члана 7. ст. 4. до 10. и члана 7а Закона о порезима на имовину („Сл. гласник СР“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон). Утврђивање просечних цена у складу са чл. 5. до 7. Закона у надлежности је јединица локалне самоуправе.

Имајући у виду да су јединице локалне самоуправе надлежне и за утврђивање зона и стопа пореза на имовину, прописивањем тих елемената јединице локалне самоуправе овлашћене су да одреде оптимално оптерећење по основу пореза на имовину.

Према одредби члана 36. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), јединице локалне самоуправе дужне су да, након ступања на снагу тог закона, а најкасније до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину у складу са тим законом објаве:

- 1) одлуку о стопама пореза на имовину;
- 2) одлуку којом су одредиле зоне, са назнаком зона које се сматрају најопремљенијим, на својој територији;
- 3) акт којим су утврдиле просечне цене одговарајућих непокретности по зонама;
- 4) акт о коефицијентима за непокретности у зонама.

Основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним

рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 1. Закона).

Према одредби члана 7. став 2. Закона, основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. тог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из става 2. тог члана порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. овог закона (члан 7. став 3. Закона).

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Одредбом члана 6. став 5. Закона прописано је да просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става б. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају (члан б. став 7. Закона).

13. а) Када су предмет опорезивања порезом на имовину право својине на земљишту површине преко 10 ари и право својине на објекту изграђеном на том земљишту, па се оствари право на пореско ослобођење за површину земљишта под тим објектом, тако да је разлика између укупне површине земљишта и површине земљишта под објектом мања од 10 ари, шта је у том случају предмет опорезивања?

б) Ко је обвезник пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства и да ли физичко лице које је обвезник тог пореза плаћа порез на имовину на објекте за примарну пољопривредну производњу?

в) Када основицу пореза на имовину обвезника који води пословне књиге чини фер вредност непокретности, да ли обвезник уз пореску пријаву доставља доказе о утврђеној пореској основици?

г) Шта се сматра складишним објектима обвезника и шта чини основицу пореза на имовину за те непокретности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00096/2014-04 од 5.5.2014. год.)

а) Када је предмет опорезивања порезом на имовину право својине на земљишту површине преко 10 ари и право својине на објекту изграђеном на том земљишту, па се у складу са чланом 12. став 1. тачка 8) и ст. 3, 4. и 7. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) оствари право на пореско ослобођење за површину земљишта под тим објектом, тако да је разлика између укупне површине земљишта и површине земљишта под објектом мања од

10 ари, предмет опорезивања порезом на имовину су и објекат и земљиште.

Примера ради, када је површина земљишта у својини пореског обвезника 11 ари, то земљиште је предмет опорезивања. Када је на том земљишту изграђен објекат на који се порез на имовину плаћа, при чему је површина земљишта под објектом 125 m², па се у складу са Законом оствари право на пореско ослобођење за ту површину земљишта, порез на имовину плаћа се и на објекат и на земљиште.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари, које се налази на територији Републике Србије.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 8) Закона, порез на имовину не плаћа се на земљиште – за површину под објектом на који се порез плаћа, осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом.

Одредбе члана 12. став 1, тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

У случају из члана 7. став 7. овог закона обвезник нема право на пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана (члан 12. став 7. Закона),

б) Обвезник пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства је физичко лице које по том основу оствари приход, независно од тога да ли је извршило регистрацију пољопривредног газдинства, да ли је обвезник пореза на додату

вредност, да ли има пореску обавезу или је ослобођено плаћања пореза по том основу, као и физичко лице (предузетник) које је носилац породичног пољопривредног газдинства уписано у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују ту област и које води пословне књиге по систему простог, односно двојног књиговодства.

Порез на доходак грађана, према одредби члана 1. став 1. и члана 2. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13– исправка и 108/13, у даљем тексту: ЗПДГ), плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, осим оних који су посебно изузети ЗПДГ-ом.

Одредбом члана 32. став 1. ЗПДГ прописано је да је обвезник пореза на приходе од самосталне делатности физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. тог закона и свако друго физичко лице које је обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (у даљем тексту: предузетник).

Обвезник пореза по основу прихода од пољопривреде и шумарства – предузетник је физичко лице – носилац породичног пољопривредног газдинства уписано у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују ту област и које води пословне књиге у складу са чланом 43. став 2. ЗПДГ (члан 32. став 2. ЗПДГ).

Одредбом члана 85. став 1. тачка 16) ЗПДГ прописано је да се осталим приходима у смислу тог закона сматрају и сви други приходи који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по том закону, осим прихода од продаје пољопривредних и шумских производа, односно плодова и лековитог биља које остваре физичка лица:

- (1) носиоци пољопривредног газдинства;
- (2) која доприносе за обавезно социјално осигурање плаћају по решењу у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање;
- (3) корисници пољопривредне пензије.

Према одредби члана 85. став 2. ЗПДГ, обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана.

Сагласно ставу 5. тог члана, опорезиви приход из става 1. тачка 16) тог члана, који физичко лице оствари од продаје пољопривредних и шумских производа, односно плодова и лековитог биља, чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 90%.

- Свако физичко лице које је обвезник пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, применом члана 12. став 1. тачка 10) и ст. 3. и 4. Закона, не плаћа порез на имовину на објекте који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште (на објекте за смештај механизације, репроматеријала, смештај и чување готових пољопривредних производа, стаје за гајење стоке...), под условом да ти објекти нису уступљени другом лицу уз накнаду, на период који у току дванаест месеци, непрекидно или са прекидима, траје дужи од 183 дана.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 10) Закона, порез на имовину не плаћа се на објекте обвезника пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, односно обвезника коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну

пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште.

Одредбе става 1. тач. 2) до 11) и става 2. овог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Према одредби члана 26. став 2. Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 65/08 и 41/09), објекти који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу става 1. тач. 1) и 2) тог члана су објекти за смештај механизације, репроматеријала, смештај и чување готових пољопривредних производа, стаје за гајење стоке, објекти за потребе гајења и приказивања старих аутохтоних сорти биљних култура и раса домаћих животиња, објекти за гајење печурки, пужева и риба (у даљем тексту: пољопривредни објекти).

в) Када основицу пореза на имовину обвезника који води пословне књиге чини фер вредност непокретности у складу са чланом 7. став 1. Закона, обвезник уз пореску пријаву не доставља доказе о утврђеној пореској основици, већ те доказе доставља на позив органа јединице локалне самоуправе надлежног за утврђивање пореза на имовину.

г) Код утврђивања вредности непокретности као основице пореза на имовину обвезника који води пословне књиге, објекти из члана 7. став 4. Закона опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности. С тим у вези, складишним објектима у смислу наведене

одредбе сматрају се објекти који су инвестиционо-техничком документацијом намењени за складиштење (на пример, силоси за житарице, складишни објекти за различите врсте терета ...) у делу који се фактички користи за складиштење, независно од врсте претежне регистроване делатности пореског обвезника.

У том смислу, по мишљењу Министарства финансија, складишним објектима сматрају се и објекти обвезника пореза на имовину – привредног друштва чија је претежна регистрована делатност, према Класификацији делатности која је саставни део Уредбе о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), разврстана у Сектор Ц – Прерађивачка индустрија, који су инвестиционо-техничком документацијом намењени за складиштење (на пример, магацини у којима складишти – чува репроматеријал) у делу у којем се фактички користе за складиштење.

Одредбом члана 7. став 4. тачка 8) Закона прописано је да је, изузетно од става 3. овог члана, вредност непокретности – вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, за складишне и стоваришне објекте.

Непокретности из става 4. овог члана опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности (члан 7. став 5. Закона).

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. овог члана (члан 7. став 6. Закона).

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним

књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 7. Закона).

14. Да ли има законског основа да се применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину оствари право на ослобођење од пореза на имовину за зграду – културно добро, које је саставни део просторно-историјске целине, а која се користи као пословна зграда пореског обвезника – привредног друштва?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00132/2014-04 од 5.5.2014. год.)

Нема законског основа да се применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) оствари право на ослобођење од пореза на имовину за зграду – културно добро које је саставни део просторно-историјске целине у Земуну, а која се користи као пословна зграда пореског обвезника – специјализованог предузећа за физичко и техничко обезбеђење и противпожарну заштиту имовине и лица.

Одредбом члана 12. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

Одредбе члана 12. став 1. тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 3. Закона).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 72/09) прописано је да се културном делатношћу, у смислу тог закона, сматрају послови нарочито у следећим областима: истраживање, заштита и коришћење културног наслеђа; библиотечко-информационе делатности; књига и књижевност (стваралаштво, издаваштво, књижарство, преводаштво); музика (стваралаштво, продукција, интерпретација); ликовне и примењене уметности, визуелне уметности и архитектура; сценско стваралаштво и интерпретација (драма, опера, балет и плес); кинематографија и аудио-визуелно стваралаштво; уметничка фотографија; дигитално стваралаштво и мултимедији; научноистраживачке и едукативне делатности у култури; остала музичка, говорна, артистичка и сценска извођења културних програма.

Према одредби члана 2. став 2. Закона о културним добрима („Сл. гласник РС“, бр. 71/94, 52/11–др. закон, 52/11–др. закон и 99/11–др. закон, у даљем тексту: Закон о културним добрима), културна добра, у зависности од физичких, уметничких, културних и историјских својстава, јесу: споменици културе, просторне културно-историјске целине, археолошка налазишта и знаменита места – непокретна културна добра; уметничко-историјска дела, архивска грађа, филмска грађа и стара и ретка књига – покретна културна добра.

Одредбом члана 19. Закона о културним добрима прописано је да је споменик културе грађевинско-архитектонски

објекат од посебног културног или историјског значаја, као и његова градитељска целина, објекат народног градитељства, други непокретни објекат, део објекта и целине са својствима везаним за одређену средину, дело монументалног и декоративног сликарства, вајарства, примењених уметности и техничке културе, као и друга покретна ствар у њима од посебног културног и историјског значаја.

Просторно културно-историјска целина јесте урбано или рурално насеље или њихови делови, односно простор с више непокретних културних добара од посебног културног и историјског значаја (члан 20. Закона о културним добрима).

15. Како се утврђује основица пореза на имовину за 2014. годину за непокретност за коју је обвезнику пореза на имовину – привредном друштву пореска обавеза настала у току 2014. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00133/2014-04 од 5.5.2014. год.)

Основица пореза на имовину за 2014. годину за непокретност за коју је обвезнику пореза на имовину – привредном друштву настала пореска обавеза у току 2014. године, је набавна вредност те непокретности исказана у пословним књигама обвезника.

Према одредби члана 4. став 5. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), обвезник пореза на имовину из става 1. овог члана који води пословне књиге (у даљем тексту: обвезник који води пословне књиге), у смислу опорезивања порезом на

имовину, јесте правно лице које води пословне књиге у складу са прописима Републике Србије.

За непокретност коју обвезник који води пословне књиге изгради, стекне, или му по другом основу настане пореска обавеза у току године за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: пореска година), основица пореза на имовину за ту годину је њена набавна вредност исказана у пословним књигама обвезника, а за наредне године утврђује се применом ст. 1. до 8. и става 10. овог члана (члан 7. став 9. Закона).

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Годишњи порез на доходак грађана за 2013. годину

(Објашњење Министарства финансија, бр. 413-00-127/2014-04 од 6.5.2014. год.)

1. Годишњи порез на доходак грађана

Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у складу са одредбом члана 87. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка и 108/13, у даљем тексту: Закон).

2. Порески обвезници

Сагласно одредби члана 87. став 1. Закона, обвезници годишњег пореза на доходак грађана су физичка лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици

Србији у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, и то:

- 1) резиденти за доходак остварен на територији Републике и у другој држави;
- 2) нерезиденти за доходак остварен на територији Републике.

3. Неопорезиви износ

Неопорезиви износ дохотка за 2013. годину износи **2.185.488 динара** и одговара висини троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у 2013. години, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Према податку Републичког завода за статистику, објављеном у „Службеном гласнику РС“, број 6/14, просечна годишња зарада по запосленом у Републици Србији исплаћена у 2013. години износи **728.496 динара**.

4. Приходи који се опорезују

Према одредби члана 87. став 2. Закона, предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана су приходи који су исплаћени (остварени) у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2013. године, независно од тога за који су период исплаћени, и то:

- 1) зарада из чл. 13. до 14б Закона;
- 2) опорезиви приход од самосталне делатности из чл. 33. и 40. Закона;
- 3) опорезиви приход од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине из чл. 55. и 60. Закона;
- 4) опорезиви приход од издавања непокретности из члана 63. став 3. Закона;
- 5) опорезиви приход од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. Закона;
- 6) опорезиви приход спортиста и спортских стручњака из члана 84а Закона;

7) опорезиви други приходи из члана 85. Закона;
8) приходи по основима из тач. 1) до 7) овог става, остварени и опорезовани у другој држави за обвезнике из става 1. тачка 1. члана 87. Закона.

Министарство финансија напомиње да опорезиви приход од непокретности из чл. 68. и 70. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12 и 114/12–УС, у даљем тексту: Закон о порезу на доходак грађана) није предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана почев од 30. маја 2013. године. Наиме, одредбом члана 30. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона) брисани су чл. 66. до 71. Закона о порезу на доходак грађана којима је био уређен порез на приходе од непокретности. С тим у вези, имајући у виду одредбе чл. 26, 27, 28. и 39. Закона о изменама и допунама Закона, приход од издавања сопствене непокретности има порески третман прихода од капитала из чл. 61, 63. и 64. Закона, док приход који оствари физичко лице издавањем непокретности у подзакуп има порески третман другог прихода из члана 85. Закона. Поред тога, одредбом члана 40. Закона о изменама и допунама Закона измењен је члан 87. Закона о порезу на доходак грађана.

Према наведеним изменама, опорезиви приход од непокретности који је физичко лице остварило закључно са 29. мајем 2013. године урачунава се у износ дохотка који подлеже опорезивању годишњим порезом на доходак грађана, а почев од 30. маја 2013. године у износ дохотка који подлеже опорезивању годишњим порезом на доходак грађана урачунава се приход од издавања сопствене непокретности и приход од издавања непокретности у подзакуп сагласно одредбама члана 87. став 1. тач. 4) и 7) Закона.

Опорезиви приход од непокретности из чл. 68. и 70. Закона о порезу на доходак грађана, опорезиви приход од издавања сопствене непокретности из члана 63. став 3. Закона и опорезиви приход од издавања непокретности у подзакуп из члана 85. став 1. тачка 15) и став 4. Закона, у зависности од врсте обрасца за годишњи порез који подноси обвезник, исказује се у оквиру ред. бр.

3.1, 3.5, 3.7. и 3.9. на Обрасцу ППДГ-5, односно у оквиру ред. бр. 3.1, 3.7. и 3.9. на Обрасцу ППДГ-2Р.

5. Приходи који се умањују за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање

Према одредби члана 87. став 3. Закона, зарада, опорезиви приход од самосталне делатности, опорезиви приход од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, опорезиви приход спортиста и спортских стручњака и опорезиви други приход из члана 85. Закона, умањују се за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене у Републици на терет лица које је остварило зараду, односно опорезиве приходе, а остали опорезиви приходи који су предмет опорезивања годишњим порезом – опорезиви приход од издавања непокретности и опорезиви приход од давања у закуп покретних ствари – умањују се за порез плаћен на те приходе у Републици.

Дакле, за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене у Републици на терет лица које је оставрило приход умањују се:

- зарада,
- опорезиви приход од самосталне делатности;
- опорезиви приход од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине;
- опорезиви приход спортиста и спортских стручњака, и
- опорезиви други приход из члана 85. Закона.

Само за порез који је плаћен у Републици умањују се следећи приходи:

- опорези приход од издавања непокретности (из дела 4. став 3. овог објашњења), и
- опорезиви приход од давања у закуп покретних ствари.

Највиша годишња основица доприноса за обавезно социјално осигурање за 2013. годину износи **3.642.480 динара** („Сл. гласник РС“, бр. 8/14).

За случај да су доприноси за обавезно социјално осигурање у току 2013. године плаћени из основице која прелази износ

највише годишње основице доприноса од 3.642.480. динара, обвезник има право на повраћај више плаћеног износа доприноса сагласно Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13 и 108/13).

Одредбом члана 87. став 4. Закона прописано је да се доходак за опорезивање увећава за износ који се, у календарској години за коју се утврђује порез, обвезнику исплати по основу повраћаја доприноса за обавезно социјално осигурање у складу са законом који уређује доприносе за обавезно социјално осигурање. Износ по основу извршеног повраћаја доприноса за обавезно социјално осигурање урачунаваће се у доходак за опорезивање годишњим порезом почев за 2014. годину.

Износ који је у 2013. години обвезнику исплаћен по основу повраћаја више плаћеног доприноса за обавезно социјално осигурање (износ доприноса који су плаћени из основице која прелази износ највише годишње основице) не урачунава се у основицу за опорезивање годишњим порезом на доходак грађана за 2013. годину.

Опорезиви приход од самосталне делатности (опорезива добит) из члана 33. Закона умањује се за доприносе који су на терет предузетника плаћени у тој календарској години, а који нису признати као расход у пореском билансу за 2013. годину.

Приходи остварени и опорезовани у другој држави умањују се за порез плаћен у тој другој држави (члан 87. став 5. Закона).

6. Доходак за опорезивање

Сагласно одредби члана 87. став 6. Закона, доходак за опорезивање чини разлика између дохотка утврђеног у складу са ст. 2. до 5. овог члана и неопорезивог износа из става 1. истог члана Закона.

То значи да се доходак за опорезивање утврђује као разлика између годишњег збира прихода (који су предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана) остварених

у 2013. години умањеног за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање (плаћене на остварени приход у тој календарској години) и неопорезивог износа од 2.185.488 динара.

7. Пореска основица

Пореску основицу за плаћање годишњег пореза на доходак грађана, сагласно одредби члана 88. Закона, представља **опорезиви доходак** који чини разлика између дохотка за опорезивање из члана 87. став 6. Закона и личних одбитака из члана 88. став 1. Закона.

Сагласно члану 88. Закона, обвезник годишњег пореза на доходак грађана има право на **личне одбитке** који износе:

– за пореског обвезника – **40%** од просечне годишње зараде по запосленом, што износи **291.398 динара**;

– за издржаваног члана породице – **15%** од просечне годишње зараде по запосленом, по члану, што износи **109.274 динара**.

Укупан износ личних одбитака не може бити већи од 50% дохотка за опорезивање.

Ако су два или више чланова породице обвезници годишњег пореза на доходак грађана, одбитак за издржаване чланове породице може остварити само један обвезник.

8. Пореска стопа

Према одредби члана 89. Закона, годишњи порез на доходак грађана обрачунава се и плаћа по прописаној пореској стопи.

Наиме, за пореског обвезника који је у календарској години остварио опорезиви доходак до шестоструке просечне годишње зараде, стопа годишњег пореза је 10%.

Уколико је порески обвезник остварио опорезиви доходак који је виши од шестоструке просечне годишње зараде, на износ

који је виши од шестоструке просечне годишње зараде примењује се стопа годишњег пореза од 15%.

Према томе, **ако је порески обвезник остварио опорезиви доходак у износу који:**

– **није виши од 4.370.976 динара** – примењује се пореска стопа од 10%;

– **је виши од 4.370.976 динара** – примењује се пореска стопа од 10% на износ који није виши од 4.370.976 динара, а пореска стопа од 15% на износ преко 4.370.976 динара.

9. Подношење пореске пријаве

Пореска пријава за утврђивање годишњег пореза на доходак грађана за 2013. годину подноси се на Обрасцу ППДГ-5 који је прописан Правилником о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 7/04, 19/07, 20/10, 23/10–исправка, 8/11 и 74/13).

Изузетно, пореска пријава за утврђивање годишњег пореза на доходак грађана за 2013. годину обвезника који је остварио приход од самосталне делатности подноси се на Обрасцу ППДГ-2Р који је прописан Правилником о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на доходак грађана који се плаћа по решењу („Сл. гласник РС“, бр. 49/14).

Пореска пријава подноси се најкасније до 15. маја 2014. године.

Пореску пријаву обвезник је дужан да поднесе пореском органу на чијој територији има пребивалиште.

Годишњи порез на доходак грађана утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података из пореске пријаве, пословних књига и других података који су од значаја за утврђивање пореске обавезе.

Пример начина обрачуна годишњег пореза за физичко лице које остварује приход по основу зараде код једног послодавца, уговора о ауторском делу и од нејојкрејности:

Ред. бр.	Опис	Износ
1.	Бруто зарада	5.000.000
2.	Неопорезиви износ зараде (7.822 + 8.776 x 4 + 11.000 x 7)	119.926
3.	Пореска основица (1 - 2)	4.880.074
4.	Порез (12%/10% x 3)* - стопа од 10% у примени почев од 30. маја 2013. године	527.147
5.	Највиша годишња основица доприноса	3.642.480
6.	Доприноси на терет запосленог (17,9%/19,9% x 5) - стопа од 19,9% у примени почев од 30. маја 2013. године	695.207
7.	Укупно порез и доприноси (4 + 6)	1.222.356
8.	Приход за опорезивање (3 - 7)	3.657.718
9.	Бруто ауторски хонорар	7.000.000
10.	Нормирани трошкови (43% x 9)	3.010.000
11.	Опорезиви приход (9 - 10)	3.990.000
12.	Порез (20% x 11)	798.000
13.	Допринос за ПИО на терет примаоца (24% x 11) - стопа од 24% у примени почев од 30. маја 2013. године	957.600
14.	Укупно порез и доприноси (12 + 13)	1.775.600
15.	Приход за опорезивање (11 - 14)	2.234.400
16.	Бруто приход од непокретности - из чл. 68. и 70. Закона о порезу на доходак грађана	100.000
17.	Нормирани трошкови (20% x 16)	20.000
18.	Опорезиви приход (16 - 17)	80.000
19.	Порез (20% x 18)	16.000
20.	Приход за опорезивање (18 - 19)	64.000
21.	Бруто приход од издавања непокретности - из члана 63. став 3. Закона	4.000.000
22.	Нормирани трошкови (25% x 21)	1.000.000
23.	Опорезиви приход (21 - 22)	3.000.000
24.	Порез (20% x 23)	600.000
25.	Приход за опорезивање (23 - 24)	2.400.000
26.	Укупан годишњи приход (8 + 15 + 20 + 25)	8.356.118
27.	Неопорезиви износ	2.185.488
28.	Доходак за опорезивање (26 - 27)	6.170.630
29.	Лични одбици (нпр. за обвезника и једног члана)	400.672
30.	Опорезиви доходак - пореска основица за годишњи порез (28 - 29)	5.769.958
31.	Опорезиви доходак до шестоструке просечне годишње зараде	4.370.976
32.	Опорезиви доходак преко шестоструке просечне годишње зараде (30 - 31)	1.398.982
33.	Порез по стопи од 10% (10% x 31)	437.098
34.	Порез по стопи од 15% (15% x 32)	209.847
35.	Годишњи порез (33 + 34)	646.945

* Ради приказа начина обрачуна претпостављени бруто износ месечне зараде за период јануар-мај 2013. године одређен је у висини од 400.000 динара.

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли обвезник има право на ослобођење од пореза на регистровано оружје – за оружје чији је нестанак пријављен надлежном органу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00177/2014-04 од 16.5.2014. год.)

Утврђивање пореза на регистровано оружје (што подразумева и права на пореско ослобођење по том основу) у надлежности је Пореске управе – организационе јединице према месту пребивалишта физичког лица које је порески обвезник, а врши се на основу података које том органу доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који је том лицу издао оружни лист за држање оружја за личну безбедност.

Законом о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12 и 113/13, у даљем тексту: Закон) није прописано право на ослобођење од пореза на регистровано оружје – за оружје чији је нестанак пријављен надлежном органу, а за које је на снази оружни лист издат физичком лицу – пореском обвезнику.

Према одредби члана 21. Закона, на регистровано оружје утврђено овим законом плаћа се порез за сваку календарску годину.

Обавеза плаћања пореза на регистровано оружје настаје даном издавања одобрења, односно оружног листа, односно дозволе, за држање, односно за држање и ношење оружја (члан 22. Закона).

Обвезник пореза на регистровано оружје је физичко и правно лице на које гласи оружни лист за држање оружја за личну безбедност, оружни лист за држање и ношење оружја, односно дозвола за ношење оружја за личну безбедност (члан 23. став 1. Закона).

Порез на регистровано оружје утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података које му доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који је издао оружни лист за држање и ношење оружја за личну безбедност, оружни лист за држање и ношење оружја односно дозволу за ношење оружја за личну безбедност (члан 26. став 1. Закона).

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Ко је надлежан да одлучује по правним лековима уложеним против пореских управних аката које донесе јединица локалне самоуправе у пореском поступку за изворне јавне приходе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-130/2014-04 од 6.5.2014. год.)

По правним лековима уложеним против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесе јединица локалне самоуправе у пореском поступку за изворне јавне приходе из члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА) одлучује Пореска управа.

Према одредбама члана 2. ЗПППА, тај закон примењује се на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез). ЗПППА се примењује и на новчане казне, камате по основу доспелог, а неплаћеног пореза, трошкове поступка принудне наплате пореза и трошкове првостепеног пореског прекршајног поступка за који је надлежна Пореска управа (у даљем тексту: споредна пореска давања).

Одредбом члана 2а став 1. ЗПППА прописано је да се тај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне

самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

Сагласно ставу 2. истог члана ЗПППА, код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из става 1. овог члана, покретања, вођења и изрицања казни у првостепеном прекршајном поступку у вези са јавним приходима из става 1. овог члана, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на:

- 1) идентификацију и регистрацију пореских обвезника;
- 2) процену пореске основице методом парификације и методом унакрсне процене;
- 3) откривање пореских кривичних дела;
- 4) одлучивање по правним лековима уложеним против пореских управних аката које донесу организационе јединице Пореске управе, односно против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесу јединице локалних самоуправа у пореском поступку за изворне јавне приходе из става 1. овог члана;
- 4а) брисана („Сл. гласник РС“, бр. 47/13);
- 5) брисана („Сл. гласник РС“, бр. 53/10);
- 6) остала права и обавезе Пореске управе садржане у одредбама члана 160. тач. 1а), 7б), 9), 11б), 12) и 13а)–13д), чл. 161, 164. и 167–171. ЗПППА.

Према члану 160. тачка 7б) ЗПППА, Пореска управа одлучује по правним лековима уложеним против пореских управних аката које од 1. јануара 2013. године донесе јединица локалне самоуправе у пореском поступку за изворне јавне приходе из члана 2а став 1. ЗПППА.

Одредбом члана 42. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 93/12) прописано је да поступак по правним лековима уложеним против пореских управних аката, које до 31. децембра 2012. године донесу јединице локалних самоуправа за изворне јавне приходе из члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11 и 2/12–исправка), окончаће надлежни другостепени органи тих јединица локалне самоуправе.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Да ли порески обвезник може стећи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга уколико главни порески дуг и текуће обавезе плати након 31. јануара 2013. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-196/2014-04 од 6.5.2014. год.)

Порески обвезник који је, у складу са Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК), стекао право на мировање главног пореског дуга (ако је обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, платио најкасније до 31. јануара 2013. године) и који је током периода мировања пореског дуга измирио главни порески дуг стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а све под условом да је у периоду мировања редовно плаћао текуће обавезе.

Плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза након 31. јануара 2013. године, порески обвезник не може стећи права прописана ЗУОК.

Одредбом члана 2. тачка 4) ЗУОК прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских

обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

2. Да ли порески обвезник који током периода мировања главног пореског дуга престане да измирује своје текуће обавезе може поново да стекне права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 412-00-43/2013-04 од 5.5.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга, а који током периода мировања измири

главни порески дуг стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, под условом да је у периоду мировања редовно плаћао текуће обавезе.

Порески обвезник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе губи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) и та права не може поново стећи накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза.

Министарство финансија напомиње да се под даном плаћања пореза (даном када је доспела пореска обавеза измирена) подразумева дан када је дуговани износ пореза пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода, а не дан када је дуговани износ пореза плаћен код поште, односно банке.

Одредбом члана 2. тачка 4) ЗУОК прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање

пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Према одредби члана 64. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА), редовна наплата пореза врши се о доспелости пореске обавезе.

Одредбом члана 67. став 1. ЗПППА прописано је да се наплата пореза врши, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода у роковима прописаним законом.

Сагласно одредби члана 68. став 1. тачка 1) ЗПППА, дан плаћања пореза је дан када је дуговани износ пореза и споредних пореских давања пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода.

3. Да ли надлежни порески орган по службеној дужности врши отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање након уплате којом је измирен главни порески дуг у целости?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-160/2013-04 од 5.5.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга и који током периода мировања измири

главни порески дуг у целости (валоризован индексом потрошачких цена), под условом да је у том периоду редовно плаћао текуће обавезе, стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а надлежни порески орган након уплате којом је измирен главни порески дуг у целости врши отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање по службеној дужности.

Одредбама члана 2. тачка 4) Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у

периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли је, у складу са Међународним рачуноводственим стандардом (МРС) 18 – Приходи, као једним од МСФИ који примењују пословне банке, накнада за обраду кредитног захтева исправно призната као приход од камата који се разграничава на период трајања кредита коришћењем ефективне каматне стопе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1177/2014-16 од 5.5.2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, број 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбом члана 2. тачка 4) Закона дефинишу се Међународни стандарди финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ). МСФИ, у смислу овог закона, јесу: Оквир за припремање и приказивање финансијских извештаја (*Framework for the Preparation and Presentation of Financial Statements*), Међународни рачуноводствени стандарди – МРС (*International Accounting Standards – IAS*), Међународни стандарди финансијског извештавања – МСФИ (*International Financial Reporting Standards – IFRS*) и са њима повезана тумачења, издата од Комитета за

тумачење рачуноводствених стандарда (*International Financial Reporting Interpretations Committee – IFRIC*), накнадне измене тих стандарда и са њима повезана тумачења, одобрени од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде (*International Accounting Standards Board – IASB*), чији је превод утврдило и објавило министарство надлежно за послове финансија. Превод МСФИ, који утврђује и објављује Министарство, чине основни текстови МРС, односно МСФИ, издати од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде, као и тумачења издата од Комитета за тумачење рачуноводствених стандарда у облику у којем су издати и који не укључују основе за закључивање, илуструјуће примере, смернице, коментаре, супротна мишљења, разрађене примере и други допунски објашњавајући материјал који може да се усвоји у вези са стандардима, односно тумачењима, осим ако се изричито не наводи да је он саставни део стандарда, односно тумачења.

Сагласно одредби члана 20. Закона, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују МСФИ.

МРС 18 – Приходи, као један од МСФИ који примењују пословне банке, између осталог, уређује и рачуноводствени третман прихода насталих по основу услуга.

Сагласно МРС 18, приходом се сматра бруто прилив економских користи током датог периода, који настаје из редовних активности ентитета, при чему тај прилив резултира повећањем капитала који не представља пораст по основу доприноса учесника у капиталу. Ова дефиниција је примењива приликом кредитне активности банака, односно приликом одобравања кредита у случају када банка, приликом обраде кредита, накнаду коју наплаћује третира као накнаду која је зарађена пружањем услуга и која је настала из редовних активности банке. У том случају је јасно да је

реализован прилив економских користи у датом периоду и да се то мора признати као приход периода у вези са којим је реализован.

С обзиром да рачуноводственим политикама правна лица и предузетници дефинишу своје политике и примену у складу са МСФИ, тако су и пословне банке начин признавања прихода од накнада за обраду кредитног захтева уредиле у складу са МРС 18 – Приходи. У МРС 18, у складу са параграфом 30, камата се признаје коришћењем метода ефективне каматне стопе као што је наведено у МРС 39, параграфи 9 и АГ5–АГ8. У МРС 39 је дата дефиниција и шире појашњење метода ефективне каматне стопе и то:

– Параграф 9: „Метод ефективне камате је метод израчунавања амортизоване вредности финансијског средства или финансијске обавезе (или групе финансијских средстава или финансијских обавеза) и расподеле прихода од камате или расхода од камате током релевантног периода. Ефективна каматна стопа је стопа која тачно дисконтује очекиване будуће готовинске исплате или примања током очекиваног рока трајања финансијског инструмента или где је прикладно, током краћег периода на нето књиговодствену вредност финансијског средства или финансијске обавезе. Када израчунава ефективну каматну стопу ентитет треба да процени токове готовине узимајући у обзир све уговорне услове финансијског инструмента (на пример, плаћање унапред, куповне и сличне опције), али не треба да разматра будуће кредитне губитке. Израчунавање треба да укључи све накнаде и ставке плаћене или примљене између уговорних страна које су саставни део ефективне каматне стопе (такође видети IAS 18), трошкове трансакције и све друге премије или дисконте.“

– Параграф АГ 6: „Када примењује метод ефективне камате, ентитет обично амортизује сваку надокнаду, исплаћене или добијене ставке, трошкове трансакције или друге премије или дисконте који су укључени у израчунавање ефективне каматне стопе током очекиваног трајања инструмента.“

Поред наведеног, параграфом 14а прилога, који је дат уз МРС 18, дефинисане су накнаде које су саставни део ефективне каматне стопе неког финансијског инструмента, као: „стартне накнаде које је ентитет примио за стварање или стицање финансијског средства, осим средстава која се према МРС 39, класификују као финансијско средство по фер вредности кроз биланс успеха. Ове накнаде могу укључити надокнаде за активности као што је процењивање финансијског стања зајмопримца, процењивање и евидентирање гаранција, колатерала и других гаранцијских аранжмана, уговарање услова за дати инструмент, примање и обрада документације и закључивање те трансакције. Те накнаде су саставни део настанка учешћа са резултујућим финансијским инструментом и заједно са повезаним трошковима трансакције се одлажу и признају као кориговање ефективне каматне стопе.“

Имајући у виду наведено, у конкретном случају, мишљење Министарства финансија је да су пословне банке, које су у својим рачуноводственим политикама наведене накнаде третирали као кориговање ефективне каматне стопе и разграничиле их на период трајања кредита применом ефективне каматне стопе, тиме поступиле сагласно захтевима МРС 18 и МРС 39.

Што се тиче пореског третмана наведених накнада, међутим, захтев је прослеђен на даљу надлежност организационом делу Министарства финансија који је надлежан за тумачење пореских прописа.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

РЕВИЗИЈА

1. а) Да ли ревизију у Републици Србији може да обавља друштво за ревизију у којем је оснивач, односно власник 100% удела у капиталу друштво за ревизију из државе чланице Европске уније?
- б) Да ли је до датума пријема Републике Србије у Европску унију одложена примена свих одредби чланова Закона о ревизији које се односе на ревизорска друштва држава чланица ЕУ?
- в) Шта се подразумева под „чланом органа управљања“ из чл. 11. ст. 1. тач. 2) Закона, као и да ли друштво за ревизију може да има два директора, од којих је један лиценцирани овлашћени ревизор, а други ревизор државе чланице?
- г) Да ли друштво за ревизију може, пре добијања дозволе Министарства финансија за обављање ревизије, да се региструје у Агенцији за привредне регистре са претежном делатношћу под шифром 6920 и са пословним именом које садржи реч „ревизија“?
- д) Да ли се приликом подношења захтева за издавање дозволе за обављање послова ревизије, који друштво намерава да поднесе до краја јуна 2014. године, примењује члан 18. Закона који регулише најнижи износ осигурања од одговорности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-372/2014-16 од 5.5.2014. год.)

а) Сагласно члану 11. Закона о ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) ревизију могу да обављају друштва за ревизију у којима:

1) већину акција или удела у капиталу имају друштва за ревизију, односно лиценцирани овлашћени ревизори или ревизорска друштва држава чланица, односно ревизори држава чланица;

2) већина, а највише до три четвртине чланова органа управљања морају да буду лиценцирани овлашћени ревизори или друштва за ревизију, односно ревизори или ревизорска друштва држава чланица.

Ако се орган управљања из става 1. тачка 2) овог члана састоји од два члана, један од њих мора да буде лиценцирани овлашћени ревизор или друштво за ревизију, односно ревизор или ревизорско друштво државе чланице.

Ако орган управљања из става 1. тачка 2) овог члана чини један члан, он мора да буде лиценцирани овлашћени ревизор или друштво за ревизију, односно ревизор или ревизорско друштво државе чланице.

У складу са наведеним, мишљење Министарства финансија је да у конкретном случају оснивач и власник друштва за ревизију са 100% учешћем у капиталу може бити и ревизорско друштво државе чланице Европске уније уз услов да испуњава и остале захтеве прописане Законом.

б) Прелазном одредбом члана 114. Закона прописано је да се до дана пријема Републике Србије у Европску унију, на сарадњу са државама чланицама, на ревизоре и ревизорска друштва држава чланица примењују одредбе које уређују сарадњу са трећим земљама.

Одредбе чл. 96. и 97, као и члана 98. став 5. овог закона, примењују се од дана пријема Републике Србије у Европску унију.

Сагласно наведеном, а имајући у виду да Закон није усмерен на ограничавање слободе кретања рада и капитала у смислу ограничавања страних ревизорских друштава да буду оснивачи друштава за ревизију у Републици Србији, а у контексту одредби члана 4. Закона којима се уређује који субјекти могу да пружају ревизорске услуге у Републици Србији и одредби члана 14. Закона којима се прописује садржина документације која се доставља Министарству финансија приликом подношења захтева за добијање дозволе за обављање ревизије финансијских извештаја, мишљење Министарства финансија је да ревизорско

друштво државе чланице Европске уније може да буде оснивач друштва за ревизију у Републици Србији.

в) У погледу тумачења примене одредби члана 11. став 1. тачка 2) овог закона, Министарство финансија указује да су питања која се односе на органе управљања привредним друштвима детаљно регулисана одредбама члана 198. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), којим је, између осталог, прописано да управљање друштвом може бити организовано као једнодомно или дводомно, односно да се органима управљања сматрају: 1) скупштина и један или више директора (у случају једнодомног управљања), или 2) скупштина, надзорни одбор и један или више директора (у случају дводомног управљања).

Са аспекта примене Закона о ревизији, мишљење Министарства финансија је да члан органа управљања, поред лиценцираног овлашћеног ревизора, односно друштва за ревизију, може бити и ревизор или ревизорско друштво државе чланице под условом да чланови органа управљања испуњавају и остале захтеве прописане чланом 12. овог закона.

У конкретном случају, Министарство финансија сматра да уколико орган управљања чине два члана, сагласно члану 11. став 2. овог закона, нема сметњи да један члан буде лиценцирани овлашћени ревизор, а један ревизор државе чланице.

г) Одредбом члана 13. став 3. Закона прописано је да правно лице, које нема дозволу за обављање послова ревизије, у складу са овим законом, не може у обављању делатности користити назив „ревизија“.

Забрана из члана 13. став 3. Закона уведена је како би се корисници ревизорских услуга и друштва за ревизију која су овлашћена за обављање послова ревизије, заштитили од нелојалне конкуренције коју на тржишту ревизорских услуга могу да стварају привредни субјекти коју нису овлашћени за пружање ових услуга (немају дозволу издату у складу са Законом).

Међутим, у конкретном случају, мишљење Министарства финансија је да уколико се привредно друштво региструје у Агенцији за привредне регистре (АПР) са намером да се бави

делатношћу пружања ревизорских услуга и да у том смислу намерава да поднесе захтев Министарству финансија за добијање дозволе за обављање ових послова, нема сметњи да приликом регистрације у АПР-у користи у свом називу реч: „ревизија“. Ово из разлога да се не би наметали додатни трошкови привредним друштвима која подносе захтев за дозволу код Министарства финансија, у погледу поновног регистровања промене података о називу у АПР-у.

д) Сагласно члану 14. став 2. тачка 7) оснивач привредног друштва које подноси захтев Министарству финансија за добијање дозволе за обављање ревизије дужан је да достави и доказе о осигурању од одговорности и плаћању премије осигурања за то конкретно привредно друштво, за које се тражи дозвола за обављање ревизије, а не доказ о осигурању оснивача.

Одредбе о осигурању из члана 18. Закона примењују се почев од ревизије финансијских извештаја за 2014. годину, што у конкретном случају значи да ће сва друштва за ревизију у погледу осигурања морати да ускладе своје полисе осигурања почев од 1. октобра 2014. године са одредбама овог члана Закона, с обзиром да рок за закључење уговора о обављању ревизије са обвезницима ревизије истиче 30. септембра године за коју се врши ревизија.

Међутим, у конкретном случају, приликом оснивања друштва за ревизију унапред није могуће знати вредности параметара за осигурање дефинисаних чланом 18. Закона, те је стога приликом подношења захтева за добијање дозволе за обављање ревизије потребно доставити полису осигурања у износу дефинисаном са конкретним осигуравајућим друштвом, с тим да је друштво за ревизију дужно да исту усагласи са захтевима члана 18. Закона почев од 1. октобра 2014. године.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У МАЈУ 2014. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о потврђивању Споразума о зајму између Владе Републике Србије као зајмопримца и Владе Емирата Абу Даби (Уједињени Арапски Емирати) као зјамодавца у вези са зајмом у износу од 1.000.000.000 америчких долара	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 5 од 30. маја 2014. год.
Закон о потврђивању Уговора о зајму између Владе Републике Србије и Фонда за развој Абу Дабија за финансирање Развоја система за наводњавање – I фаза	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 5 од 30. маја 2014. год.
Закон о потврђивању Финансијског уговора „Алекс зајам за мала и средња предузећа и друге приоритете III/A“ између Републике Србије и Европске инвестиционе банке и Народне банке Србије	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 5 од 30. маја 2014. год.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 57 од 30. маја 2014. год.
Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 57 од 30. маја 2014. год.

УРЕДБЕ

Уредба о начину коришћења службених возила	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 49 од 6. маја 2014. год.
Уредба о условима за субвенционисање камате за кредите за одржавање ликвидности и финансирање трајних обртних средстава у 2014. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 52 од 15. маја 2014. год.

Уредба о условима и начину привлачења директних инвестиција	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 55 од 23. маја 2014. год.
---	---

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на доходак грађана који се плаћа по решењу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 49 од 6. маја 2014. год.
Правилник о изменама Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 55 од 23. маја 2014. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о измени Одлуке о адекватности капитала банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 51 од 12. маја 2014. год.
Одлука о допуни Одлуке о условима и начину рада девизног тржишта	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 55 од 23. маја 2014. год.
Одлука о распореду и коришћењу средстава за реализацију пројеката Националног инвестиционог плана утврђених Законом о буџету Републике Србије за 2014. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 57 од 30. маја 2014. год.
Одлука о врстама девиза у којима се плаћају републичке административне таксе код дипломатско-конзуларних представништва Републике Србије и о висини курса динара за прерачунавање динарских износа такси у девизе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 57 од 30. маја 2014. год.

ОСТАЛО

Усклађени динарски износи из Тарифе републичких административних такси	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 57 од 30. маја 2014. год.
--	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 197/2014 of 28 February 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 197/2014 од 28. фебруара 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 198/2014 of 28 February 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 198/2014 од 28. фебруара 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 199/2014 of 28 February 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 199/2014 од 28. фебруара 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 310/2014 of 25 March 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 310/2014 од 25. марта 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 311/2014 of 25 March 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 311/2014 од 25. марта 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 336/2014 of 28 March 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 336/2014 од 28. марта 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 337/2014 of 28 March 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 337/2014 од 28. марта 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 349/2014 of 3 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 349/2014 од 3. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 350/2014 of 3 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 350/2014 од 3. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 54 од 20. маја 2014. год.</p>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132